

ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ ପ୍ରସତ୍ତା

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ବିଧାନ ପରିଷଦ
ଗଠନ କରିବା ନେଇ ଓଡ଼ିଆ
ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପ୍ରସାଦ
ହସ୍ତଗତ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି
ରାଜ୍ୟସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ଓ
ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କରିତ ରାଜ୍ୟସଭା
ସାଂସଦ ପ୍ରସନ୍ନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଏକ
ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କହି ଥିଲେ ।
ତେବେ ଓଡ଼ିଆ ବିଧାନସଭାର
ସରିବକୁ ଚିଠି ଜରିଆରେ ପ୍ରେରଣ
କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସଂଖ୍ୟା୧କରଣ
ଦେଇଛନ୍ତି । ଲୋକସଭାରେ ଏହି
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଜେତି ସାଂସଦ ଉତ୍ସୁକ୍ଷରି
ମହତାବ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କର
ଏଭଳି ଉତ୍ତରରେ ନିଜର ତୁଟି
ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ସେ
ଲୋକସଭା ବାଚଶ୍ଵତିଙ୍କ ଜରିଆରେ
ଦିନ୍ଦିଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ବାଚସ୍ପତି ଉକୁର ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ
ପାତ୍ର ବିଧାନସଭାରେ ପାରିତ
ସଂକଷ୍ପତ୍ରର ନିକଳ ଲୋକସଭାର
ମହାସର୍ବିବ (ସେକ୍ଷେଟାରୀ
ଜେନେରାଲ) ଓ ରାଜ୍ୟସଭାର
ମହାସର୍ବିବ, କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସର୍ବିବ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର
ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟର

ସେ କହିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଆ ବିଧାନ
ପରିଷଦ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ
୨୦୧୫ର ଡାକ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତରଣ
ସାହୁଙ୍କ ଅଧିକାରେ ଏକ ପାଞ୍ଜଣିଆ
କମିଟି ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ
ବିଧାୟିକା ପ୍ରମିଳା ମଳ୍ଲିକ, ବିଧାୟକ
ଭୁଜବଳ ମାଝି, ମନୋହର ରକାରା
ଓ ହିତେଶ ଗଙ୍ଗଦେବ ସଭ୍ୟ

ଡାକ୍ତର ଆର୍ଟିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପରଲୋକ
ସମ୍ବଲପୁର : ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ଡାକ୍ତର ରୂପେ ପରିଚିତ ଡାକ୍ତର
ଆର୍ଟିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ
ତାଙ୍କୁ ୩୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଉଥିଲା । ସେ ଡାକ୍ତର ପଛରେ ସ୍ତ୍ରୀ
ସୁଷମା, ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଦେବାଶାଷ ଏବଂ ହିଅ ମାଧୁରୀ ସମେତ
ନାତି ନାତଣଙ୍କ ଛାତି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ନାମକୁ ମାତ୍ର ଫଂ ରେ
ଲୋକଙ୍କୁ ସେବା ଯୋଗାଇ ଆସୁଥିଲେ । ଏପରିକି ଗରିବ ତଥା
ଅସହାୟ ରୋଗୀଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ସହିତ ମାଗଣାରେ
ଓଷଧ ବି ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏଉଳି ସେବା ମନୋରୂପୀ
ଯୋଗୁଁ ସମ୍ମଲପୁର ସମେତ ଆଖପାଖ ଜିଲ୍ଲାର ବହୁ ଗରିବ ରୋଗୀଙ୍କ
ପାଇଁ ସେ ଉଚବାନ ସଦୃଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିଯୋଗରେ
ସହରରେ ଶୋକର ଛାଯା ଖେଳି ଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ ଜଣାଇ
ବଡ଼ବଜାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ତରଫରୁ ବଢ଼ିବଜାରରେ ଦୋକାନ ବଜାର
ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୯୯୭ ରୁ

ବରଗଡ଼ : ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା
ଡେଡ଼େନ କୁଳ କୁବେଦେଶୀ
ପଞ୍ଚାୟତରେ ଚାରି ଦଶକି ହେଲା
ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ସମସ୍ୟ ସରପଞ୍ଚ
ଓ ସମିତି ସତ୍ୟ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ
ହେଉ ଆମନ୍ତରି ।

୧୯୯୯ ମସିହାରେ
 କୁବେଡ଼େଗା ତାଳମେଘ୍ର ପଞ୍ଚାୟତରୁ
 ଅଳଗା ହୋଇ ସତତ ପଞ୍ଚାୟତର
 ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା । କୁବେଡ଼େଗା,
 ଛାଳକୁଳୁଣ୍ଡା, ଖକୀସିପାଳି, ନୃଅଂପାଳି,
 ପଧାନ ଟିକିରା, ଲିମ୍ ଟିକିରା,

ସବିଦଙ୍କୁ ଚିଠି ଜରିଆରେ ପ୍ରେରଣ
କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସମ୍ପତ୍ତିକରଣ
ଦେଇଛନ୍ତି । ଲୋକସଭାରେ ଏହି
ପ୍ରସଂଗରେ ବିଜେତି ସାମବ ଭର୍ତ୍ତାହାରି
ମହତାର ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର
ଏତଳି ଉତ୍ତରରେ ନିଜର ତୁଟି
ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ସେ
ଲୋକସଭା ବାଚସ୍ପତିଙ୍କ ଜରିଆରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ
ପରିଷଦ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ
୨୦୧୫ରେ ଭାକ୍ତର ନୂହୀହ ଚରଣ
ସାହୁଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ପାଞ୍ଜଣିଆଁ
କମିଟି ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ
ବିଧାୟିକା ପ୍ରମିଳା ମଳିକ, ବିଧାୟକ
ଭୁଜବଳ ମାର୍ତ୍ତି, ମନୋହର ରକ୍ଷାରା
ଓ ମିତ୍ରନୀ ଗଙ୍ଗଦେବ ସଭ୍ୟ

ରହିଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ମିତ ସତକୀ
ସର୍କଟ ହାଉସରେ କମିଟିର ପ୍ରଥମ
ବୈଁ୦କ ବସିଥିଲା ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସମୟରେ ଫେବୃଆରୀ ୯,
୨୦୧୪, ସେହିବର୍ଷମେ ୨୦ ଏବଂ
ଜୁଲାଇ ୪, ୨୦୧୮ ଏବଂ ଜୁଲାଇ
୧୭ରେ କମିଟି ଯଥାକୁଣେ କର୍ଣ୍ଣଟକ,
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ବିହାର ଓ ତେଳିଙ୍ଗାନା ରାଜ୍ୟ ଗନ୍ଧିକରି ସେଠାରେ ଚାଲିଥିବା
ବିଧାନ ପରିଷଦ ଉପରେ ଅନୁଧାନ
କରି ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ରାଜ୍ୟ
ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ
ସରକାର ଏହି ବିବରଣୀ ପାଇବା
ପରେ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରୀ
ଅଗଣ୍ଧି ୨୯, ୨୦୧୮ରେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ
କରିବା ନେଇ ଏକ ସଂଜନ୍ମ

ଭୋଟ ଦେଇ ନଥୁଲେ ଏବଂ ପ୍ରସାରିତି
ସର୍ବସମ୍ମାନିତି କ୍ରମେ ଗୃହୀତ
ହୋଇଥିଲା ।

ସେହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଶା
ସରକାରଙ୍କ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର
ବିଭାଗ ଆୟୁଷ୍ମନ୍ ତଥା ଶାସନ ସର୍ବିଜଞ୍ଜୁ
ମଧ୍ୟ ପାରିତ ପ୍ରସାବକୁ ପ୍ରେରଣ
କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କ
ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ଦାଳୟ
ସର୍ବିଜଞ୍ଜଠାରୁ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର
ସର୍ବିଜଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରେରଣ
କରାଯିବା ପରେ ରାଜ୍ୟସଭାରେ
କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦୀଙ୍କ ଉତ୍ତର ପାରିତ ସଂକଳ୍ପ
ପ୍ରସାବ ପାଇ ନଥୁବା ରାଜ୍ୟ
ସରକାର, ବିଧାନସଭା ଓ
ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଛି
ବୋଲି ବାଚସ୍ପତି ଜହିନ୍ଦିକି ।

ଫ୍ରାଙ୍କିର୍ଦ୍ଦିକୁ ସତକ୍ଷ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦାବି

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ପାରମ୍ପରିକ
 ଲୋକଙ୍କଳା ସଂକାର୍ତ୍ତନକୁ ଜାବିକା କରି
 ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକେ ଏବେ ଦୟନୀୟ
 ଜୀବନ କାଟୁଛନ୍ତି । ପୂଜା ପାର୍ବତୀ,
 ରାଜ୍ୟପ୍ରଧାନୀୟ ମହୋଷ୍ମବରେ
 ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗପାରମ୍ପରିକ ଜଳକୁ

ଅଧୁକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ତଙ୍କରେ ପ୍ରସାର
କରାଇବା ପାଇଁ ଅହରହ ଉଦ୍‌ଯମ
ଚଳାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଏହାକୁ ପେଯା
କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଅସତ୍ରୋଷ
ଦେଖା ଦେଇଛି । ପାରମାର୍ଥିକ
ଲୋକଙ୍କଲା ‘ସଂକାର୍ତ୍ତନ’କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ସମେତ ଦଶଦଶା
ଦାବି ପୂରଣ ପାଇଁ ନିଖୁଲ ଉତ୍କଳ
ସଂକାର୍ତ୍ତନ ମହାସଘ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ
ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡ଼ିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପାରିଷ୍ଟରିକ କଳା
ସଂସ୍ଥାତିର ସୁରକ୍ଷା ଦିଗ ଉପରେ ଜେତା
ଦେଉ ଥୁବାବେଳେ ଏ ସଂକାନ୍ତ ଯୋଗନା
ଫାଇଲ ଉତ୍ତରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହୁଛି ।
ବିଶେଷ କରି ସଂକାର୍ତ୍ତନ କଳାକୁ ବିକଶିତ
କରିବା ଦିଗରେ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିବା
କଳାକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିରାର କରାଯାଉଛି
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ
କରାଯାଉଛି ବୋଲି ମହାସଂଘ ଅଭିଯୋଗ

କରିଛି । ଗାଁରୁ ସହର ସବୁଠି ପ୍ରତିଟି
ସାଂସ୍କୃତିକ ପର୍ଦ୍ଦରେ ପ୍ରଥମେ ଲୋଡ଼ି
ପଡ଼ୁଥିବା ସଂକାର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍ଗ ଜୀବନ
ଓ ଜୀବିକା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୁଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିବାରୁ
ଏହି ପାରମ୍ପରିକ କଳା କିଭଳି ତିଷ୍ଠିବ
ସେଥିନେଇ ସଂଶୟ ଦେଖା ଦେଇଛି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା
ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବି ଭାଗରେ
ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନକୁ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମହାସଂଘ
ଦାବି କରିଛି । ଏଥୁ ସହିତ ଓଡ଼ିଶା
ସଙ୍ଗାତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର
ଆଉ ୨ଟି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଲୋକକଳାକୁ
ପ୍ରଦାନ କରିବା । ୧୯୯୦ ମୟିହାବ୍ରାତ
୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରସ୍କାରରୁ ବଞ୍ଚିତ
ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍କୁ ଯଥା ମାନ୍ୟତ
ପ୍ରଦାନ, ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗାତ ନାଟକ ପାଇଁ
ଗଠିତ ‘କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମିତି’ରେ ନିଷ୍ପଳ
ଉତ୍କଳ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘର
ସଭାପତିଙ୍କ ନାମ ସଂଯୋଗ କରିବା,
ଭାଗବତ ଚାରୁଣୀ ଭଲି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
ଲୋକକଳାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା,
ମହାସଂଘର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଜିଲ୍ଲାସ୍କରରେ ସରକାର
ଗୃହ ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ,
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଳାକାର ଭାବୀ

ଯୋଜନାରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍ଗୀ
ପାଇଁ ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ, ପ୍ରତି
ପଞ୍ଜିକୃତ କଳାକାରଙ୍ଗୀ ପାଇଁ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଜୀବନ ବୀମା କରିବା ପାଇଁ ଦାବି
କରାଯାଇଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ଏ ସଂକାନ୍ତରେ ୨୦୧୯
ଅଞ୍ଚୋବର ୨୭ରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା,
ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସରବର
ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ
ଏକାଡେମୀର ସଭାପତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ
କରାଯାଇଛି । ନିଷ୍ଠଳ ଉତ୍କଳ ସଂକାର୍ତ୍ତନ
ମହାସଂଘର ରୌପ୍ୟ ଜୟତ୍ତୀ ଓ
ଆଜାଦିକା ଅମୃତ ମହୋଷ୍ଵବ ପାଳନ
ଅବସରରେ ମହାସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଏହି
ଦଶଦଶ ଦାବି ନେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଏ ଦିଗରେ
ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗୁହଣ କରିବାକୁ
ମହାସଂଘର ସଭାପତି ବିଶ୍ୱରତଣ ମହାନ୍ତି,
ସମ୍ପାଦକ ମନ୍ଦିରମୋହନ ଦାସ, ଉପଦେଶ୍ୱା
ବାବା ପଞ୍ଚଦେବ ଓ ଦ୍ୱାରିକାନାଥ
ସେନାପତି, ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ବିରଞ୍ଜି
ନାରାୟଣ ସ୍ଥାର୍, ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର, ପଣ୍ଡିମ
ଓଡ଼ିଶା ସଂକାର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘର ପ୍ରଭାରୀ
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା, ପବିତ୍ରମୋହନ ସାହୁ,
ସାଙ୍ଗ୍ୟକୁମାର ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି
ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

୧୯୯୭ ରୁ ପଞ୍ଚାଶ୍ଵତ ନିର୍ବାଚନ ହାରିଲାହିଁ କୁବେଡ଼େଗା ଭୋଇ ପରିବାର

ବରଗଡ଼ : ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା
 ଭେଡ଼େନ କୁଳ କୁବେଡ଼େଗା
 ପଞ୍ଚାୟତରେ ତାରି ଦଶକି ହେଲା
 ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ସରପଞ୍ଚ
 ଓ ସମିତି ସଭ୍ୟ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ
 ହୋଇ ଆପନିବି ।

ଅର୍ଧଲଟିକିରାକୁ ନେଇ କୁବେଡ଼େଗା
 ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠିତ ହେଲା । ନବଗଠିତ
 କୁବେଡ଼େଗା ପଞ୍ଚାୟତର ପୁଥମ
 ସରପଞ୍ଚ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ
 କୁବେଡ଼େଗା ଗ୍ରାମର ଉପନ୍ନ ଭୋଇ ।
 ସମ୍ବଲପୁରୀ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ ଭାବେ
 ପରିଚିତ ଉପନ୍ନ ୧୯୯୭ୟ
 ୧୯୯୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରପଞ୍ଚ ଥିଲେ ।
 ୧୯୯୭ରେ ଏହି ସରପଞ୍ଚ ଆସନ
 ଅନ୍ୟ ବର୍ଗ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ
 ସେ ସମିତି ସଭ୍ୟ ପଦରେ ଠିଆ
 ହୋଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିଥିଲେ ।

୨୦୦୯ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ
ସରପଞ୍ଜ ପଦ ଅଂସରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ
ପୁଣି ନିର୍ବାଚନ ଲାଭ୍ୟ ୨୦୦୭
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରପଞ୍ଜ ହୋଇଥିଲେ ।
୨୦୦୭ ନିର୍ବାଚନରେ ପୁଣି ସରପଞ୍ଜ
ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୦୧୭
ନିର୍ବାଚନରେ ସରପଞ୍ଜ ପଦ ମହିଳା
ବର୍ଗ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ ସେ
ତାଙ୍କ ସ୍ତା ବିଶ୍ୱପ୍ରିୟା ଭୋକ୍ତ୍ଵୀ ପ୍ରାର୍ଥା
କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଜିତି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସରପଞ୍ଜ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଥର କୁବେଡେଗା ସରପଞ୍ଜ ପଦ

ପୁଣି ସାଧାରଣ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଅବାରୁ ଉପନ୍ନ ପୁଣି ନିର୍ବାଚନ
ଲତ୍ତୁଛନ୍ତି । କଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ ଡାଙ୍କ୍
ଏହି ଜନ୍ମେଜୟ ମିଶ୍ର, ଘନଶ୍ୟାମ ପଢ଼ି
୩ ଝାନରଞ୍ଜନ ପଞ୍ଚା ଏହି ଆସନରୁ
ପ୍ରତିଦ୍ୱାଦ୍ଵିତା କରୁଛନ୍ତି ।
ଭୋଇ ପରିବାରର ଏ ବିଜୟ
ପାତ୍ର । ୧୯୯୭ରୁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇନାହିଁ । ତା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି
ପରିବାର ମୁନୀୟ ରାଜନୀତି ରେ
ଥିଲୁ ଥିଲେ । କୁବେତେଗା
ତାଳମେଣ୍ଡା ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନରେ

ଉତ୍ତରପାତ୍ର

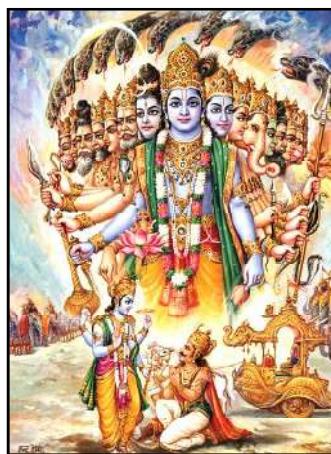
ସତ୍ୟଭାଷାଙ୍କ ବିବାହ

ଉଗବାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବା
ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ହେବୋକଥାଏ ।
ଉଗବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲୋକାପବାଦ ସହ୍ୟ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ନିଜ ଭକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ।
ଏହା ତାଙ୍କର ଲୋକ ସଂଗ୍ରହର ମଧ୍ୟ ଏକ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ
ଉଠେ, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଏପରି ଦୋଷ ଲାଗିବାର
କାରଣ କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ?

ଉତ୍ତରାବଦି ମନୁଷ୍ୟର ରାତି ନାହିଁକୁ
ସୁଧାରେ । ପ୍ରଚଳିତ ଆସ୍ତରାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରେ । ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତଳନରେ
ଥିବା ଆସ୍ତରାଣୀକୁ ଭଗବାନ ନିଜେ
ସାକାର କରନ୍ତି । ଭାଦ୍ରମାସ ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚ
ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ ଦୋଷାବହ ।
ଏହା ଦର୍ଶନ କଲେ ଲୋକନିଯା ଭୋଗ
କରିବାକୁ ପଡ଼େ । କୃଷ୍ଣ ଏକବା ଏପରି
ତିଥିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ
ଲୋକରେ ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ଅନୁସାରେ
ଲୋକନିଯା ସାକାର କରିଥିଲେ ।

ବନ୍ଦୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭାବୁପଦ ଶୁଣୁ
ଚତୁର୍ଥରେ ଦର୍ଶନ ନ କରିବା କଥା, ଏ
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁଧିର ଉପାଖ୍ୟାନ
ଲୋକରେ ପ୍ରବଳିତ । ବନ୍ଦୁ ଅଟି
ସୁଧିର । ତାଙ୍କର ସୁଧିରତା, ଶୁଭ୍ରତା ଓ
ଶାତଳତା ଜନମନ ହରଣ କରେ ।
ଏକଦା ବନ୍ଦୁ ରାଜସୂୟ ଯଞ୍ଜ କଲେ ।
ରାଜସୂୟ ଯଞ୍ଜର ପ୍ରଭାବରେ ତାଙ୍କର
ସମସ୍ତ ଗୁଣ ଶତଗୁଣିତ ହୋଇଗଲା ।
ଅନେକ ରଷିପତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ରୂପରେ
ମୁଗ୍ର ହୋଇଗଲେ । ଦେବଗୁରୁ
ବୃଦ୍ଧପତିଙ୍କ ପନ୍ଦୁଙ୍କ ନାମ ତାରା । ତାରା
ଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ପରମ
ରୂପରେ ଉନ୍ନିର ଓ ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣିତ
ବନ୍ଦୁ ତାରଙ୍କ ରୂପରେ ବିମୁଗ୍ର ହୋଇ,
ସମସ୍ତ ଲୋକାତାର, ଶିଷ୍ଟାତାରକୁ
ଜଳାଶ୍ଵଳ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଭାବୁପଦ ଶୁଣୁ
ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ହରଣ କରିନେଲେ ।
ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବୃଦ୍ଧା ମଧ୍ୟମତ୍ତା କରି
ତାରଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଶି, ବୃଦ୍ଧପତିଙ୍କୁ
ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧପତି ତାରଙ୍କୁ
ଉର୍ଧ୍ଵାନାଳେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତାରା ଏଥରେ
ବ୍ୟଥତ । ହୋଇ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଅଭିଶାପ

ଦେଇଥିଲେ, “ଏହି ଦିନ ତନ୍ତ୍ର କଳଙ୍ଗିତ
ହେଉ ଏବଂ ଏହି ଦିନ ତନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଯେ
ଦର୍ଶନ କରିବ ସେ ମଧ୍ୟ କଳଙ୍ଗିତ
ହେଉ । ଏହାପରଠାରୁ ତନ୍ତ୍ରଙ୍କ ତେଜ
ହ୍ରାସ ହୋଇଗଲା । ତନ୍ତ୍ର ପଣ୍ଡାତୋପ
କଲେ । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିର ନିମନ୍ତେ ସେ
ନାରାୟଣ ସରୋବର କୁଳରେ ଘୋର
ତପ କଲେ । ନାରାୟଣ ତନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ
ପୁନର୍ବାର ନିଷକଳଙ୍କ କରିଦେଲେ ।
କେବଳ ଏହି ଏକ ଦିନ ନିମନ୍ତେ
ତନ୍ତ୍ରଙ୍କର ତେଜ ହାନା ଓ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ
ବୋଲି କହିଲେ । ତଦନ୍ତୁସାରେ ଏହି
ଦିନ ଯିଏ ତନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରେ ତାକୁ
ମିଥ୍ୟା କଳଙ୍କ ଘାରିବା କଥା ରହିଗଲା ।
ଉଗବାନ ନିଜେ ଦେଇଥିବା ବାକ୍ୟ
ନିଜେ ହିଁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି
କଳଙ୍କ ଲାଗିବା ଲୋକ ସ୍ୟମତକମଣି
ଉପାଧ୍ୟାନ ପାଠ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତେଶରେ
ନିଷକଳଙ୍କ ହୋଇଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଭାଗବତ ବଡ଼ାଇ ଅଛି ।

ମିଥ୍ୟା କଳଙ୍ଗ ଘାରିବା କଥା ରହିଗଲା ।
ଉଗବାନ ନିଜେ ଦେଇଥିବା ବାକ୍ୟ
ନିଜେ ହଁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି
କଳଙ୍ଗ ଲାଗିବା ଲୋକ ସ୍ୟମନ୍ତକମଣି
ଉପାଖ୍ୟାନ ପାଠ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତେଶରେ
ନିଷକ୍ଳଙ୍ଗ ହୋଇଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଉଗବାନ ବତାଇ ଅଛି ।

ଉଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛୁରଙ୍ଗର ଉନ୍ନି
ତ ଥିଲା, ହେଲେ ସଙ୍ଗର ଅଭାବ
ରହିଯାଇ ଥିଲା । ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଲୋକରେ ନିନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ଉଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ବାଞ୍ଚାକଷ୍ଟତରୁ ।
ସେ ସବୁବେଳେ ବିପଦ ଅପବାଦକୁ
ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ନେଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସୁଧାରି
ଆଥାନ୍ତି । ଜାବ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ
ଥିବାବେଳେ ଉଗବାନ ସବବେଳେ

କ୍ଷମାଶାଳ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଭକ୍ତି ଉତ୍ତମ୍
 ଉତ୍ତମ୍ୟକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ
 କରେ । ଉତ୍ତମ୍ ଉପଯୁକ୍ତିରେ ଭକ୍ତି
 ଫଳଦାୟୀ ହୋଇଥାଏ ।
 ସତସଙ୍କାରୀ ଯଦି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଭଜନ
 ନ କରେ ତେବେ ତାହାର ସଙ୍ଗ
 ନିର୍ଯ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ପଥର ସର୍ବଦା
 ନର୍ମଦାରେ ସ୍ଥାନ କରେ । ତେବେ ବି
 ସେ ପଥର ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହିପରି
 ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ କଥାଶ୍ଵରଣ ତ କରନ୍ତି,

କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତିମୟ ହୋଇ ନ ପାରିବାରୁ
ଡାଙ୍ଗ ଜୀବନ ସଧରେ ନାହିଁ ।

ଅଛି । ଉପାସନାକାଣ୍ଡ- ଏହି କାଣ୍ଡରେ
ଗୃହପୁଞ୍ଜ ପାଇଁ ଶୋହଳ ହଜାର ମନ୍ତ୍ର
ଅଛି । ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ- ଏହି କାଣ୍ଡରେ
ବାନପୁଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ଚାରି ହଜାର ମନ୍ତ୍ର
ଅଛି ।

ଏହିପରି ତିନିକାଣ୍ଡରେ ଏକଲକ୍ଷ
ମନ୍ଦ ଅଛି । ଏହା ଜାଣିବା କଥା ।
ବେଦାକ୍ତ ପ୍ରଣାତ ହୋଇଛି ବିରକ୍ତଙ୍କ
ପାଇଁ । ବିଳାସୀ ବେଦାକ୍ତ ପଠନର
ଅଧ୍ୟକାରୀ ନୁହଁଛି । ବିଳାସୀ
ଉପନିଷଦର ତତ୍ତ୍ଵାନ ବୁଝିବାକୁ
୯

ଅସମାନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ
ପାଇଁ । ବେଦ ଓ ଜୀବନଙ୍କର ସ୍ଵରୂପର
ବର୍ଣ୍ଣନା ବହୁତ ବେଶୀ କରିଛି, ହେଲେ
ତାଙ୍କୁ ପାଇପାରି ନାହିଁ । ତେଣୁ ବେଦର
ମନ୍ତ୍ର ବା ରଚା କଣ୍ୟା ରୂପରେ
ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ, ଶାକୁଷଣ୍ଯଙ୍କୁ
ବିବାହ କରିବା ମାର୍ଗ ଆମିରେ ।

ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ କେବଳ ଶବ୍ଦରୂପ
ବୋଲି ଜାଣିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମନ୍ତ୍ର ଜଣେ ଜଣେ ରଖି, ଜଣେ ଜଣେ
ଦେବ । ବେଦମନ୍ତ୍ରର ଦେବମାନେ
ତ୍ରପସ୍ୟା କରି କରି ଥକିଗଲେ, ତେବେ
ବି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ କନ୍ୟା
ରୂପରେ ଆସିଲେ । ବେଦର ରତ୍ନ
କନ୍ୟା ରୂପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ
ଆସିଲେ । ଗନ୍ଧସାଶନ-ଧର୍ମ ପାଳନର

ବର୍ଣ୍ଣନ ବେଦର ଶୋଳ ହଜାର ମନ୍ତ୍ରରେ
କରାହୋଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ଉପାସନା
କଣ୍ଠ । ତେଣୁ ଶ୍ଵାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶୋଳ ହଜାର
ରାଣୀ ହୋଇଥିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି ।

ତୌମାସୁର ଶୋହଳ ହଜାର
କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୀ କରିଥିଲା । ଶ୍ଵାକୃଷ୍ଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ହେଲେ
ଜଗତର କୌଣସି ଯୁବକ ସେମାନଙ୍କୁ
ବିବାହ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।
କନ୍ୟାମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ଵାକୃଷ୍ଣଙ୍କର

ଶରଣାପନ୍ତ ହେଲେ । ଭଗବାନ
ସେତେବେଳେ ଭାବିଲେ,
ରାମାବତାରରେ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ
କୃଷ୍ଣାବତାରରେ ସେ ସେପରି ଆଉ
କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତ
କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ।

ବେଦମନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧକୁ ଭୌମାସୁର
କାରାଗୁହରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲା ।
ଭୌମର ଅର୍ଥ ଶରୀର । କେବଳ
ଶାରାରିକ ସୁଖରେ ମନ୍ତ୍ର ରହିବା ଲୋକ
ହଁ ଭୌମାସୁର । ଅତ୍ୟଧୂକ ବିଳାସୀ
ଜୀବଙ୍କୁ ଭୌମାସ୍ତଚ ଜନ୍ମାଯାଏ ।

ବିଳାସୀ ଭୌମାସୁର ସେହି
ରାଜକୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୀ କରି
ରଖିଥାବା । ଅର୍ଥାତ୍ ଅବଧିଭାବୀଲାଗା

ବ୍ୟକ୍ତିବେଦର ମନ୍ଦିକୁ ଅନର୍ଥ କରୁଥିଲା ।
କାମା ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦିକୁ ନିଜର ସାର୍ଥ ସାଧନ
ନିମନ୍ତେ ଅଥବା ବିଳାସ ମନର ପୁଣ୍ଡ
ସାଧନାର୍ଥେ ବିକୃତ ଅର୍ଥ କରିଥାଏ ।
ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦିର ଦୁରୁପଯୋଗ
ଚରିଥାଏ ।

ବିଳାସା ଶ୍ରାମଭଗବଦଗୀତାର ବି
କଦର୍ଥ କରିଥାଏ । ସେ କହେ ଭଗବାନ
ଗାତାରେ ମୌଜ ମଜଳିସ କରି ରହିବା
ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ
ଆମେ କହେଇଁ ମୌଜ ନ କରିବା ଯେ ?
ଏପରି ଲୋକମାନେ ‘ସିଦ୍ଧି ଉଚ୍ଚବତ୍ତି
କର୍ମଣ୍ଣା’ ଶ୍ଲୋକଙ୍ଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ।
ଏହି ଶ୍ଲୋକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କର୍ମ ଦ୍ୱାରା
ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବିଳାସା
ଏହାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ କରିଥାଆନ୍ତି ।
ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଶ୍ଲୋକ ଅନାସଂକ୍ଷିର
ଉପଦେଶ ଦେଇଥାଏ ।

‘ସର୍ବସ୍ୟ ଚାହୁମ’- ଏହି ଶ୍ଲୋକର
ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଇ ବିଳାସୀ କହେ
ଉତ୍ତରବାନ କହିଛନ୍ତି ଯିଏ ଯାହା ଚାହେଁ
ବା ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳରେ ସେ ସମସ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳରେ ସେ
ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଆନ୍ତି । ଅଥବା ଚାହ୍ନା
ପାନୀୟରେ ଉତ୍ତରବାନ ଥାଆନ୍ତି । ଚାହ୍ନା
ମିଳିଲେ ସ୍ଵର୍ଗି ଅନ୍ୟଥା ଅପାହନ
ଅର୍ଥାତ ବିଷ୍ଣୁ ।

ତୁବିଧ ବନ୍ଦନ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ପଥ

ହୋଇଥିବା ଜୀବନ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମତ
ପିଞ୍ଜାରାରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଫଳଫଳ
ହୋଇଥାଏ । ବାସନାର ଛୁକା ବ୍ୟକ୍ତିର
ଜୀବନାଶକ୍ତି ଓ ସାମ୍ପ୍ରୟକ ଦୟନୀୟ
ଭାବେ ନଷ୍ଟଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ତାକୁ
ରୁଣଣ ଜର୍ଜର ଦୁରକଳ କରିଦିଏ । ଏହା
ସହିତ ମନ ମଧ୍ୟ ଦୂଷିତ ଓ କୁଷଙ୍ଗାରା
ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଛୁକାରେ ବିଷୟ
ଭୋଗର ଯେତେ ଉନ୍ନନ୍ଦ ଢାଳିଲେ
ମଧ୍ୟ ତାହା ଶାକ୍ତ ହୋଇନ ଥାଏ, ବରଂ
ଆହୁରି ବିକରାଳ ରୂପ ଧାରଣ
କରିବାଲେ ।

ଏପରି ସୁତିରେ ପାରିବାରିକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଚର୍ଚ୍ଛ-ବିଚର୍ଚ୍ଛ ହୋଇଯାଏ,
ସାମାଜିକ ବ୍ୟବମୂଳ ବିଶ୍ଵାଳିତ
ହୋଇଥାଏ । ତୃଷ୍ଣାର ମାୟା ପ୍ରତ୍ୟେକ
କଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅସନ୍ଦୋଷର ଅଗ୍ରିରେ
ଜାଳି ଥାଏ । ଲୋଭ ଓ ଅତି

ମହ୍ରତ୍କାଳିଶାରୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନର
ମିଥ୍ୟା ଆଡ଼ିମ୍ବରରେ ଫଂସାଇ
ରଖୁଥାଏ । ବାହ୍ୟ ଜୀବନର
ଉପଲବ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରେ ସନ୍ଦେଖ ମିଳି
ନ ଥାଏ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ଅନାବଣ୍ୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ଏବଂ ତୁଳନା
କଟାଇର ଅନ୍ତର୍ମାନ ଦତ୍ତରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଜୀବନ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ
ଡେବେ ମଧ୍ୟ ତୃଷ୍ଣା ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ
ଥାଏ ।

ଅହଁକାର ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵ ଓ ମୋର—
ଡୋର ଜଞ୍ଚାଳରେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପାସାଇ
ରଖୁଥାଏ । ନିଜର ବାପ୍ତିକ ସ୍ବରୂପକୁ
ଭୁଲି ଯାଇଥିବା, ନିଜର ଆପିଶ୍ରେତରୁ
କଟି ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ରାଗ ଦେଖ,
ମମତା -ଆସର ଦଶନଗୁଡ଼ିକରେ
ପାଶବଦ୍ର ରହିଥାଏ । ନିଜ
ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଘ୍ୟାଗ - ବିଛେଦ

ଏବଂ କାଳର ସାଧାତିକ ପ୍ରହାର ଖାଲ
ଅହୁଙ୍କାରର ମାୟାକୁ କିଛି କିଛି ବୁଝି
ହେଉଥାଏ । ଏହି ତ୍ରିବିଧ ବନ୍ଧନରୁ
ମୁକୁଳିବା ପାଇଁ ଉପାସନା, ସାଧନା ଓ
ଆରାଧନାର ବିଧାନ ଅଛି । ଯାହାର
ତ୍ରିବେଣୀରେ ନିତ୍ୟ ସ୍ମାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା
ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିପାରେ ଯେ ବାସନାର ବାଜ
ଅଗ୍ରିଷ୍ଟ୍ରୁଲିଙ୍ଗ ଭଳି ବିପଞ୍ଚନକ । ଯଦି
ଏହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ତ ଏହା ପୂରା
ଅପ୍ରିଦିତକୁ ଜଳାଇ ଦେଉଥାଏ ଏବଂ

ମୁଖ୍ୟ ଉପ-ପୁଣ୍ୟର ସ୍ଥଳର ରାଶିକୁ ଦିଗ୍ଭୂତ କରି
ନାହିଁ ଅପ୍ରିଭ୍ୟକୁ ନଷ୍ଟ ଭ୍ରମିଷ୍ଟ କରି
ଦେଇଥାଏ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ମହାଭାକାଂଶା ଓ
ଲୋଭର ବୃତ୍ତି ଯେତେ ଆକର୍ଷଣ
ପ୍ରତିତ ହେଉ ନା କାହିଁକି,
ପ୍ରକାରାକ୍ତରରେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପାଷାଣ,
ଶୁଣ୍ଡ ଓ ସାର୍ଥୀ କରିଦିଏ । ଜୀବନର

ସ୍ଵିରତା, ଶାକ୍ତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ସମ୍ବାଦନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ଛନନ
କରିଥାଏ । ଅଛୁଟାର ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂକାର୍ଣ୍ଣତା, ଶୁଦ୍ଧତା ଓ ଅଶାନ୍ତିର
ପରିତ୍ରାଣେ ବନୀ କରି ରଖୁଥାଏ ଏବଂ
ନିଜର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଵରୂପର ବୋଧରୁ
ବଞ୍ଚିତ କରି ରଖୁଥାଏ ତଥା
ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କର୍ମର
ହିସାବକିତାର ହୋଇଥାଏ ତ ବ୍ୟକ୍ତିଠକି
ହୋଇଥିବାର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ।

ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଏଥରୁ ଉଦ୍ବାର
ପାଇବା ପାଇଁ କର୍ମଯୋଗ, ଜ୍ଞାନଯୋଗ
ଏବଂ ଭକ୍ତିଯୋଗ ଭଳି ଉପାୟ
ରିଷ୍ଟ୍ସମାରେ ନିର୍ଣ୍ଣଳ ଲବାମାଲାହି ।

ଏଥରୁ ମୁକୁଳିବାର ପଥ ଆମର
ପ୍ରଶନ୍ତ ହେଉ, ଏଥପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା । ତେବେ ଆମେ ଆମର
ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅନ୍ତକାର ଆମ୍ବାବୋଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ମୁକ୍ତି ପଥରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି
ପାରିବା ।

ସମ୍ବାଦ ପଞ୍ଜିର ମାଲିକାନା

ଡକ୍ଟର ପ୍ରଦୀପ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରାକ୍ତନ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ସାମ୍ବାଦିକତା ବିଭାଗ ବୃଦ୍ଧପୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ସାମ୍ବାଦିକତାରେ ଉଛର୍ଷ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଅନେକାଂଶରେ ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚର
ମାଲିକାନା ଉପରେ ନିର୍ଭରଣାଳ ।
ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଆପ୍ଯ ଭାଗରେ
ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ହୃଦୟରେ ମୁହଁର ସମ୍ବାଦପତ୍ର
ସାକ୍ଷରତା ପ୍ରସାର, ମାନବିକ ଅନ୍ଧକାର
ସୁରକ୍ଷା ଓ ଜଣତାନ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ
ବିକାଶର ସାଧନ ରୂପେ ସାକ୍ଷତ୍ତି ଲାଭ
କରିଥିଲା । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ
ଆନ୍ଦୋଳିକ ସହାବସ୍ଥାନ ‘ଗ୍ରୋବାଲ
ଫିଲେଜ’ ପରିବର୍ତ୍ତନାରେ ସାମ୍ବାଦିକତା
ନିଯୋଜିତ । ଏତାଦୃଶ ଦାୟିତ୍ୱ
ବହୁନରେ ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚର ମାଲିକାନା
ଗୁରୁତ୍ୱ ବହୁନ କରିଥାଏ ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ବିକାଶ ଶିକ୍ଷ
ସଭ୍ୟତାର ଅଂଶବିଶେଷ ଗଣତନ୍ତ୍ରିକ
ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରତିକଳନରେ
ସାମ୍ବାଦିକତାର ଭୂମିକା ସୀକୁଡ଼ା ।
ସାଧାରଣ ଜୀବନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ
ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଜର ପାରିପାର୍ଶ୍ଵଙ୍କ
ଘଟଣାକୁମ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ
ହେବାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଏ ।
ରାଜନୀତିକ ପ୍ରରରେ ଏହା ମୌଳିକ
ଅଧୁକାର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ବାଦ
ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବାଦ ସରବରାହର
ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି ।
ସାମାଜିକଭାବେ ସାମ୍ବାଦିକତା
ଜନଜୀବନକୁ କେତେକ ଦିଗରୁ
ନିଯନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ ।

ଶିକ୍ଷ ସତ୍ୟତା ପରିପ୍ରକାଶ
ପୂର୍ବାବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ଵର ବିତ୍ତନ୍ ପ୍ରାକ୍ତରେ
ଶାସକମାନେ ଜନ- ସମୁଦ୍ରାୟରେ
ସମାଦ ପ୍ରାସାର ନିମକ୍ତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୯ ବେଳକୁ ଜୁଲିଆସ
ସିଜରଙ୍ଗ ଶାସନ କାଳରେ ‘ଆଜା
ଦୁରିନା’ ନାମରେ ଦୈନିକ ପ୍ରସର କିମ୍ବା
ଧାତ୍ର ଫଳକରେ ଲିଖିତ ସମାଦପତ୍ର
ସରକାରୀ ପ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ

ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟରେ କ୍ରମାନ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନ
ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧିରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା
ଅବସରରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ବିଜ୍ଞାପନ-
ଆଶ୍ରିତ ବ୍ୟବସାୟ ମଡ୍ରେଲରେ ସମନ୍ତର
ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ବିଂଶ
ଶତାବ୍ଦୀ ଶୋଷ ଦଶକରେ ଡିଜିଟାଲ
ମଞ୍ଚର ବିକାଶ ଓ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ
ଆରମ୍ଭରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଆୟ ହ୍ରାସ କୃତନ
ସମାକରଣ ମୁଣ୍ଡ କରିଛି ।

ରାମର ଜନବହୁଳ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ
ଟଙ୍ଗା ଯାଉଥିଲା । ଚାନରେ ୨୧ ରୁ
୧୯୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦୀ ପାର୍ଶ୍ଵବାର୍ତ୍ତରେ
ବର୍ଷ ଧରି ‘ବା’ ନାମରେ ଶାସକଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଦେନିକ
ସମାଦିପତ୍ର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଉଥିଲା ।

ସାମ୍ବାଦିକତା ବିକାଶର ସୁଦ୍ଧାର୍ଥ
ଇତିହାସରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକର
ମାଲିକନା । ସମ୍ବାଦକୀୟ ନୀତି
ନିର୍ଦ୍ଦିରଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା
ସୁଷ୍ପଷ୍ଟ । ସମ୍ବାଦକୀୟ ନୀତି ଶାସକ-
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେଲେ ସାମ୍ବାଦିକତା ଜନ-
ସମର୍ଥନ ହରାଇ ବସେ । ସମାଦି

ସେହିପରି ଯୁରୋପର ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଲେଖକମାନେ ସମାଦ ପଣ୍ଡିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସମାଦ ଘୋଷକ ‘ନିରଜ କ୍ଲାଏର୍ସ’ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମ-ସହରର ବଜାର-ହାଟରେ ଶାସନ ଖବର ପଡ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲେ । ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡିର ଦୂର୍ବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡିର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଗହଣରେ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ସମାଦ ପତ୍ରାଂଶ୍ବ ‘ନିରଜଲୋଟର’ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପ୍ରସାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ଶଷ୍ଠିଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ମୁହଁଶ କଳାକୌଶଳ ପ୍ରସାର ପରେ ଏକକ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ସମାଦ ପୁଣ୍ଡିକା ‘ନିରଜ ବୁନ୍ଦ୍ର’ ଆକାରରେ ସମାଦପତ୍ରର ମୋକିକି ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଶାସକ ଅନୁକୂଳ ମନୋଭାବର ବଣବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ପକ୍ଷରେ ଶାସକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସମାଦ ମଞ୍ଚ ନିବେଦନ ‘ଶାନସର’ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ଥଳେ ଅପରପକ୍ଷେ ଶାସକଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସମାଦ ମଞ୍ଚ ପକ୍ଷରୁ ଉଦୟମ କରାଯାଇଥାଏ । ଉତ୍ସ୍ଵ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମାଦିକତାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତିହତ ହୁଏ ।

ମହାମାରୀ-ପୂର୍ବାବସ୍ଥାରେ ଆନ୍ଦର୍ଗାନ୍ତିକ ଫରାସା ସମାଦ ସମାକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ‘ରିପୋର୍ଟରେସ ଉଦ୍ବାଦଟ ବାର୍ତ୍ତାସ’ ପକ୍ଷରୁ ‘ମିତ୍ତିଆ ଓ ନରପିଟା ମନିଟର’ ଶାର୍କି ଏକ ସର୍ବୋକ୍ଷଣ ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୦୧୮ରେ ଆହୁତ ଏହି ଅଧ୍ୟନର
ବିବରଣୀ ୨୦୧୯ରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲା
ଯେ ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ବାଦ
ପରିବେଶର ପରିବେଶ କଣ୍ଠିପ୍ରୟୁ
ଗଣମାଧ୍ୟମ ନିବେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପରିଚାଳିତ । ସମ୍ବାଦପତ୍ର, ସମ୍ବାଦ
ଚେଲିଭିଜନ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସମ୍ବାଦ
ପୋର୍ଟାଲର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲେ ହେଁ
ସମ୍ବାଦ ଉପଭୋକ୍ତାମାନେ ମାତ୍ର
କେତେଗୋଟି ନିର୍ବାଚିତ ମଞ୍ଚରୁ ସମ୍ବାଦ
ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ସଂପ୍ରକ୍ଷ
ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମାଲିକଙ୍କ
କର୍ତ୍ତୃତ ବିପ୍ରତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଉପରେ
ବଳବତ୍ତର ରହେ ।

ହିସାବ ଅନୁୟାୟୀ ୨୦୧୮ ରେ
 ଭାରତରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଅଠର ହଜାର
 ରେକିଷ୍ଟ୍ ଭୁକ୍ ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ୩୮୦
 ଗୋଟି ସମ୍ବାଦଭିତ୍ତିକ ସମେତ ୮୮୦
 ଗୋଟି ଉପଗ୍ରହ ଟେଲି ଭିଜନ
 ବ୍ୟାନେଲ ଏବଂ ୫୫୦ ଗୋଟି
 ଏପ୍ ଏମ ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନ ରହିଥିଲା ।
 ‘ମିଟ୍ରିଆ ଓନରସିପ ମନିଟର’ ପକ୍ଷରୁ
 ୫୮ ଗୋଟି ଆଧାରିତ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ
 ଅଧ୍ୟାୟନରୁ ଜଣାଯାଇଥିଲା ଯେ ହିନ୍ଦି
 ଭାଷାଭାଷା ଅଞ୍ଚଳରେ ୭୭ ପ୍ରତିଶତ
 ସମ୍ବାଦ ଉପଭୋକ୍ତା ଦେଇନିକ
 ଜାଗରଣ, ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ, ଅମର ଉଜାଲା
 ଓ ଦେଇନିକ ଭାଷାର ଚାରିଗୋଟି ବୃଦ୍ଧତ
 ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରିତଣାକ ।

ପେହିପରି ତାମିଳ ଭାଷାଭାଷାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ତୃତୀୟଶ ଦୁଇଗୋଟି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବଂ ତେଲୁଗୁ
ଭାଷାଭାଷାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୩୧ ପ୍ରତିଶତ
ପାଠକ ଜନାଡ଼ୁ ଓ ସାକ୍ଷା ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚ
ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ସମେତ
ବଙ୍ଗଳା, ଆସାମାୟ, ପଞ୍ଚାବୀ, କନ୍ଦିତ୍ତ,
ମରାୟୀ, ଗୁଜରାଟୀ ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ
ଭାଷାଭାଷାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଠକ ସଂଖ୍ୟା
କେବଳ କେତେଗୋଟି ମଞ୍ଚରେ
ସାମିତ । ଓଡ଼ିଆରେ ସତ୍ତରିକୁ ଅଧିକ
ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ
ହେଉଥିଲେ ହେଁ ବଜାରରେ ଦଶବୁ
ଅଧିକ ଶାର୍କକ ନଜରକୁ ଆସେ ନାହିଁ ।
ସେଥିମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପାଠକ
ସଂଖ୍ୟାର ଅଧିକାଣ୍ଡ ଅନ୍ତିଆର
କରିଥାନ୍ତି ।

ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ହାରାହାରି
ପ୍ରସାରରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ
ଅଧିକାର କରୁଥିବା ଦୁଇଗୋଟି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାଭାଷା
ପଠକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଦ୍ଧକ ଦାବି
କରୁଥିବା ‘ମିଡିଆ ଓନରସିଏ ମନିଟର’
ଅଧ୍ୟନର ସୁମୁଖ୍ୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ
ମଞ୍ଚର ମାଲିକମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ

ରାଜନୀତି, ପ୍ରଶାସନ, ବ୍ୟବସାୟ,
ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶ
ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଏଛି ।
ଅଧ୍ୟନରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ
ବ୍ୟବସାୟ ମାଲିକାନା ପାରିବାରିକ
ସମ୍ପଦି ।

ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ରୂପେ ବିକଶିତ ହେଉଥିବା ହେଉ
ସମ୍ପଦ ବ୍ୟବସାୟର ନିବେଶକଙ୍କଣ
ଜନସାର୍ଥ ବଦଳରେ ବ୍ୟାବସାୟିକ
ସାର୍ଥକୁ ଅଗ୍ରାଧକାର ଦେବା ସାଭାରିକ ।
ସାମିଧାନିକ ବିଷ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ସମ୍ଭାବ
ମଞ୍ଚକୁ ବ୍ୟାବସାୟିକ ମାଲିକାନାରୁ
କ୍ଷାନ୍ତ କରିବା ଅସ୍ତବ୍ର ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଣ-
ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମାଦ ମଞ୍ଚ ବିଜାଣ
ଏକମାତ୍ର ବିଜନ୍ତ । ଏକବିଂଶ
ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଶକରେ
ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ସମେତ ବିଶ୍ୱର
କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅଣ-
ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମାଦ ମଞ୍ଚ ମୁଣ୍ଡ
ଟେକିଛି । ଏହି ମତ୍ତେଲର
କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନିମନ୍ତେ ମହାମାରୀ-
ପର ଅବସ୍ଥାରେ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ
ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଥିଲେ ହେଁ ଏଦିଗରେ
ଅଗ୍ରଗତି ସମୟ କହିବ ।

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ନଇ ଦେଖି ଦେହୁ ଜନାଇ, ଜାନତ
ରିହିଁ କୃପା ତୁହି ରଘୁନନ୍ଦନ, ଜାନହୀଁ
ନବ ଜୀବନର ବାପ୍ରକିଳ ମହୋଷ୍ଠବ
କରି କୌଣସି ଜୀବନ୍କୁଳ ବୁଝୁଙ୍ଗାନୀ
କହୁଛି, ମରତେ ମରତେ ଜଗମୁଆ
ରହି ମର ଚଲୋ ବହୁରି ନ ମରନା
ଷେ ଉଥର କରନ୍ତି । ଏହାର ତାପ୍ରଯ୍ୟ
ନେ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉଥର କରନ୍ତି ।
ତାପ୍ରଯ୍ୟ ହେଉଛି, ନିର୍ବାଣ ବା ମୃତ୍ୟୁ
ସଂସାର କାନ୍ଦେ । ଜବ ହମ ଜମ ଦୌଁ
ଶିଥା କରନୀ କର ଚଲୋ ହମ ହୁଁସେ
ମେ କୁଛ ଝାସା ଭୟ, କି ଅନ୍ତିମ ମେ
ଧରାଧାମରେ ଜୀବାସାର ଆଗମନ ।
ଶିଳନ କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଣ ବା ମୃତ୍ୟୁ ଆୟା
ର୍ବାଣ, ମହୋଷମାଧ । ଜନ୍ମଗଣ୍ଡାଙ୍କର
ସଙ୍ଗମ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଅବୃଶ୍ୟ ସରସ୍ଵତୀ
ବିବେକ ହେଉଛି ଯେ, ଜନ୍ମ, ବିବାହ,
ଜନବ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦୋଷବ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳ କୂଳ । ବିଷୟା ସଂସାରା
ହି ଚାଲନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚତୁର ସନ୍ଦରଣକାରୀ
ଗବଦ୍ଧ ଭକ୍ତି ‘ବୁଝୁ ସତ୍ୟ ଜଗନ୍ମିଥ୍ୟା’ର
ନର ଆୟାନନ୍ଦର ମଞ୍ଚରେ ବୁଡ଼ି ବୁଡ଼ି
ବାଜିଯାକ୍ଷି । କୌଣସି ପୁକାରେ କାନ୍ଦି
ଭୋଗ କରି ଦୀର୍ଘ ଦିନ ବଞ୍ଚି ରହିବା
ର ସାର୍ଥକତା ନୁହେଁ ଦିଷ୍ଟଯରୁ ଅନାଶକ୍ତ
ପ୍ରାସି, ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ ଆୟାନନ୍ଦର
ପାଗ ରୂପା ମୃତ୍ୟୁକୁ ମହୋଷ୍ଠବ ରୂପରେ
ସାର୍ଥକତା ଅଟେ । ତେଣୁ ତ ପଣ୍ଡିତ
ବ ଜୀବନ ନୁହେଇ କେବଳ ଜୀବନର
ର କର୍ମ ଏକା ସିନା ଜୀବନର ମାନଦଣ୍ଡ ।
ଛାତ୍ର, ଯାହା ସର୍ବଜନ ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ ।
ଅପ୍ ଅପ୍ ଶୋରା ଇଜ ବେଟର ଦେନ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଷ୍ଟନେସ । ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଜନ ପ୍ରଣସିତ
ଦିନର ବୃକ୍ଷ ବନସ୍ତି ପରି ବଞ୍ଚି ରହିବା
ତକର୍ମୀ, ସାଧୁ ସନ୍ତୁ, ପରୋପକାରୀ,
ସେବାଙ୍କ ଜୀବନ ହିଁ ସାର୍ଥକ ଜୀବନ ।
ରହିବାରେ କି ସାର୍ଥକତା ଅଛି ?

ମେଥର ଉପକାରିତା

ମେଥ ହେଉଛି ଢାଳି, ମଟର ଓ ବିନସ ପରି ଏକ ଛୁଇଁ ଜାତୀୟ ଫଲ, ଜଣାଗାରେ ମେଥକୁ ଫେନ୍‌ରିଚ୍‌ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମେଥରେ ଉପରିମୂଳ ଭାରତବର୍ଷ ନୁହେଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀୟ ଏବଂ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ଉପରିମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ମେନ୍‌ଦିରିଷିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁରୋପ ମହାଦେଶକୁ ଅଣା ଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରାଙ୍‌ଡ ରୋମାନମାନେ ଏହାକୁ ଔଷଧ ଓ ମୟଳା ବ୍ୟତୀତ ଗୋ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

ମେଥ ଶାଶରେ ଡେଙ୍ଗୁ ଉପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ତିନୋଟି ପତ୍ର ରହିଥିବା ଲାଟିନ୍ ଶବ୍ଦ କୋଷରେ ମେଥକୁ ଟାଇଗୋନାଲୁ କୁହାଯାଏ । ମେଥ ଶାଶରେ ସାଧାରଣତଃ ପୁଷ୍ଟିସାର ୪.୪ ପ୍ରତିଶତ, ମେହସାର ୦.୯ ପ୍ରତିଶତ ଓ ଜଳୀୟ ଅଣା ୮୭.୧ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥାଏ । ମେଥଶାଶର ଏବଂ ମେଥରେ ଖାଦ୍ୟମାନ ଏ, ଚିମିନ୍‌ସି, ଓ ଚିମିନ୍‌କେ' ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟପରିମାଣରେ ରହିଥାଏ । ଖଣ୍ଡିଜ ଲବଣ ଆକାରରେ ମେଥରେ ମ୍ୟାଗ୍ରେସିଯମ, ପୋଟ୍‌ସିଯମ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ପ୍ରାନ୍ୟପାନ କରାଇଥିବା ମହିଳାମାନେ ଦେଖିକ ଅତି କମରେ ୧୫୦ ଗ୍ରାମ ମେଥଶାଶ ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମା' ମାନଙ୍କ ୧୦ ରେ ଦେଖା ଦେଉଥିବା ରକ୍ତହାନତା ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ଏବଂ ମେଥଶାଶରେ ଥିବା ଓମେଗା ୩ ଫ୍ରେଣ୍‌ଟି ଏସିତ୍ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚିକର ବିକାଶରେ ଚମକାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତେଣୁ କରି ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାମଧ୍ୟ ମେଥଶାଶ ବା ମେଥରୁ ଖାଇ ନିଜ ଗର୍ଭଶ୍ଵର ଶିଶୁବା ସନ୍ତାନର ମଞ୍ଚିକ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ମେଥଶାଶ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଔଷଧାୟ ଗୁଣରେ ଭରପୁର । ଏହା ଲୌହର ଏକ ଉତ୍ତରମ ହୋଇଥିବାରୁ ୨୦ ରୁ ୩୦ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟକ୍ତିବାଳିକାମାନଙ୍କର ରକ୍ତହାନତା ଓ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ତବ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂରକରେ । ମେଥରେ କ୍ୟାଲେସିଯମ ଉପରୁଥିବାରୁ ସ୍ଵାମୀ ମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ଓଷ୍ଠିଓପରେସିସ୍ଟ ରୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ । ମେଥ ଶାଶକୁ ଶୁଖାଇ ଗୁଡ଼ିକ ଖାଇଲେ ତାଳି ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ସହ ଆମିନୋ ଲାଇସିନର ଅଭାବ ପୂରଣ କରେ । ମେଥଶାଶ ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗର ମଞ୍ଜି ମଧୁମେହ ରୋଗମାନଙ୍କର ଏକ ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ ରୂପେ ଶାଶାଯାଏ । ମେଥମଞ୍ଜିର ଗୁଡ଼ ୨ ବାମାତର ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପାଣି ସହ ପ୍ରତିଦିନ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ମେଥରେ ଥିବା ପୋଟ୍‌ସିଯମ ହୃଦୟ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ନିଯମିତ ଖାଇବା ଫଳରେ କ୍ୟାଲେସିଯମ ମାତ୍ରା କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ପରିମାଣ କମିଯାଇଥାଏ । ମେଥରୁ ରକ୍ତର ପରିମାଣ କେଲେଶ୍ଵୋରଲର ପରିମାଣକୁ କମାଇବାରେ ସକଷମ ହୋଇଥାଏ । ମେଥକୁ ତାଇରିଆ, ତିଷ୍ଠେଶ୍ଵି ଏବଂ ଏବଂ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ଉପରିମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ମେନ୍‌ଦିରିଷିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁରୋପ ମହାଦେଶକୁ ଅଣା ଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରାଙ୍‌ଡ ରୋମାନମାନେ ଏହାକୁ ଔଷଧ ଓ ମୟଳା ବ୍ୟତୀତ ଗୋ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

କାଶ ଥଣ୍ଡାରୁ ମୁକ୍ତି କରେ ମେଥ, ଏଥପାଇଁ ଏକ ଚାମତ ଲେମୁରସ ଓ ମହୁ ସହିତ ମେଥ ଖାଇଲେ କେବଳ ଜୁର କମ୍ ହୋଇଥାଏ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଥଣ୍ଡା ଓ କାଶ ଏବଂ ଗଳା ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

କେଣ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରେ ମେଥ କେଣକୁ ଘନ ଓ କଳା କରିବାରେ ମେଥ ମୁଖ୍ୟ ତୁମିକା ନେଇଥାଏ । ଯଦି କେଣ ଝାଡ଼ି ପତଳା ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ନତିଆ ତେଲକୁ ଗରମ କରି ଏଥରେ ମେଥ ଦାନା ପକାଇ ଏହି ନତିଆତେଲକୁ ପ୍ରତିଦିନ କେଣରେ ଲଗାଇଲେ କେଣ ଝାଡ଼ିବା ବନ୍ଦ ହେବା ସହ କେଣ କଳା ଓ ଘନ ହୋଇଥାଏ ।

ଇମ୍ୟୁନ ସିଷ୍ଟମକୁ ଷ୍ଟ୍ରଙ୍ କରେ ମେଥ ଦାନା । ପ୍ରତିଦିନ ମେଥ ଦାନା ସହିତ ଏକ ଚାମତ ମହୁ ଓ ଲେମୁରସ ମିଶାଇ ଖାଇବା ଫଳରେ ଇମ୍ୟୁନ ସିଷ୍ଟମ ଷ୍ଟ୍ରଙ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଚାର ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ଭଜା ମେଥକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ତରକାରି ଆଦି ଛୁଙ୍କ ସମୟରେ ଫୁଟଣରେ ମେଥର ପ୍ରମୋଦ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ୧୯୯୭ ଡିସେମ୍ବର ୨ର ଅଯୋଧ୍ୟା ଠାର ଥିବା ବାବା ମସଜିଦକୁ ଧୂମ କରାଯାଇଥିଲା ।
- ୧୯୪୧ ଡିସେମ୍ବର ୩ ରେ ୩୪୩ ଜଣ ଜାପାନୀ ଆକୁମଣକାରୀ ଆମେରିକାର ପଲ ହରବରରେ ଥିବା ନୌସେନା ଘାଟୀ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରି ୧୯ ଟି ଜାହାଜ, ୧୮୮ ଟି ଏସାରକ୍ଷାପୁନଷ୍ଟ କରିବା ସହ ୨,୦୦୦ ଆମେରିକାଯଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।
- ୧୯୪୧ ଡିସେମ୍ବର ୮ ରେ ପଲ ହରବର ଉପରେ ଆକୁମଣ ପରେ ଆମେରିକା କଂଗ୍ରେସ ଦିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସହ ଜାପାନ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ।
- ୧୯୪୭ ଡିସେମ୍ବର ୫ରେ ଭାରତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ମୁଖ୍ୟ ସୋନ୍ତିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
- ୧୯୭୮ ଡିସେମ୍ବର ୧୦ ରେ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ଗର୍ଭର କେନେରାଲ ରାଜଗୋପାଳଚାରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।
- ୧୯୪୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୫ରେ ଭାରତୀୟ ସିନେ ଜଗତର ପ୍ରତିଭାବନ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟ ପାଟିଲଙ୍କର ନିଧନ ହୋଇଥିଲା ।
- ୧୯୪୪ ଡିସେମ୍ବର ୧୪ରେ ଭାରତୀୟ ସିନେ ଜଗତର 'ଶୋ' ମ୍ୟାନ୍ ରାଜକ୍ୟର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।
- ୧୯୪୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୫ରେ 'ଆଇରନ ମ୍ୟାନ୍' ସର୍କାର ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ।

କହିପାରିବେ କି ?

- 1) 'ଜନ୍ମର ମନ୍ତ୍ର' ଭାରତର କେଉଁ ସହରରେ ରହିଛି ?
- (୨) ଲୌହଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ?
- (୩) ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ କେତୋଟି ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ରହିଛି ?
- (୪) ଭାରତରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଜନତା କର୍ପୁ କେବେ ଲଗାଯାଇଥିଲା ?
- (୫) ବିଶ୍ୱ ଖାଦ୍ୟ ଦିବସ କେବେ ପାଇନ କରାଯାଏ ?
- (୬) ନନ୍ଦବନ ଶେଷ ସମ୍ବାଦ କିଏ ଥିଲେ ?
- (୭) ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତାଙ୍କର ଇଷ୍ଟପା ପତ୍ର କାହାକୁ ଦିଅଛି ?
- (୮) ଇ-ଗର୍ଭାନ୍ତ୍ର ଉପରେ ୨୪ ତମ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ ସନ୍ତିଳନୀର ଆୟୋଜନ କେଉଁଠାରେ ହୋଇଥିଲା ?
- (୯) ପ୍ରତାପ ସିନ୍ହ ରାଣେଙ୍କୁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜୀବନ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ପା

ପ୍ରତିବିନ୍ଦ ନୂଆ ଜଙ୍ଗ, ପ୍ରତି ରାତି ନୂଆ ମୃତ୍ୟୁ

ମୃତ୍ୟୁ ଜାବନର ପରମ ସତ୍ୟ ଓ
ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୟ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ
ସାଧାରଣତଃ ମୃତ୍ୟୁ ବିଶ୍ୱାସରେ କେହି
ଅଧୂକ ଚିତ୍ରା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ନିଜର କୌଣସି
ପ୍ରିୟଜନ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତାଙ୍କ୍ରି ବା ନିଜର
କୌଣସି ରୂପେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ
ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଯାଏ ତ ଏହି
ବିଷମ କ୍ଷଣରେ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ
ଗମ୍ଭୀର ବିଚାର ପାଇଁ ବିବଶ
ହୋଇଯାଉ ।

କରେନା କାଳରେ ଆମେ ସବୁ
ଚାରିଆଡ଼େ ମୃତ୍ୟୁର ତାଣ୍ଠର ସାକ୍ଷା
ରହିଛୁ । ପ୍ରତିଦିନ ଅସଂଖ୍ୟ, ହଜାର
ହଜାର ମାତ୍ରାଙ୍କ ଲୋକ ମରିବାର
ଖବର ଆସିଲା ଓ ଧାରେ ଧାରେ ଏହା
ସମାଚାରର ସାଧାରଣ ଅଂଶ ପ୍ରତିତ
ହେବାରେ ଲାଗିଲା, କି କ୍ଷୁ
ଯେତେବେଳେ ନିଜର କୌଣସି ନିକଟ
ସମ୍ପର୍କୀୟ, ପ୍ରିୟଜନଙ୍କର ବିହେଦ
ହୋଇଗଲା ତ ଜୀବନ ଗଭାର ଦୂଃଖ,
ଶୋକ ଓ ବେଦନାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଉଠିଲା ଏବଂ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁର ସତ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ
ହେଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଥରେ ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍ଗେ
ବିଧାନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ଯେ ସେ
ଏତେ କୁର କିପରି ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।
ଏହି ମହାମାରୀ କାରଣରୁ ଅଂସଖ୍ୟ
ଲୋକ କାଳର କବଳିତ ହୋଇଗଲେ,

ମୋହ-ଆସନ୍ତି ବାନ୍ଧି ନ ଥାଉ, କିମ୍ବା
ଏହାର ତବା ବା ସିଟ୍ ଉପରେ ନିଜର
ଅଧୁକାର ଜାହିର କରି କୌଣସି
ଲଡ଼େଇ ଝଗଡ଼ା ବା ମୋକଢମାରେ
ଫର୍ମି ନ ଥାଉ ।

କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ କାହାର ବା ବଢ଼ା
ରହିଛି । ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଟଳ
ବିଧାନକୁ ଏପରି ସ୍ଥାକାର କରିବାକୁ ହଁ
ପଡ଼େ, ଯେପରି ଦିନ ପରେ ରାତିର
ନିତ୍ୟକୁମ । ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନର ଏକ
ଅକାଣ୍ୟ, କିନ୍ତୁ କଟୁ ସତ୍ୟ ।

ଯି ଏ ବି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଳୋକଙ୍କୁ
ଆସିଛି, ଦିନେ ତାକୁ ଏହା ଛାଡ଼ି
ଚାଲିପିବାକୁ ବାଘ ହୋଇଛି । ସେ
ଗରିବ ହେଉକି ଧନୀ, ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି
ହେଉ ବା ମହାପୁରୁଷ । ଭଗବାନ
ରାମ, ଶ୍ଵାକୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଭଳି ଅବତାର
ସତାମାନେ ମଧ ଏ ଧରାକୁ ଆସିଲେ
ଓ ଚାଲିଗଲେ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କେ
ଏକ ସାମିତ, କିନ୍ତୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂମିକା
ରହିଥାଏ । କିଛି ଲୋକ ଏହାକୁ ବୁଝି
ପାରନ୍ତି, ଅଧିକାଣ୍ଡ ଏହାକୁ ବୁଝିବା
ବିନା ହୁଁ ଏଠାର ବିଦା ହୋଇଯାନ୍ତି ।

ଏକ ସାର୍ଥକ ଓ ସୁଖୀ ଜୀବନ
ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁର ଏହି ପ୍ରହେଳା
ଉପରେ ବିଚାର ଅଭାସ୍ତ୍ରେ ଛୋଇଯାଏ ।
ବିଜ୍ଞନଙ୍କ ମତରେ ଜୀବନକୁ ସଠିକ
ଡୁଇଂରେ ଯାପନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ରୂପା
ଭୟର ସାମନା ଉତ୍ସମ ରୂପେ
କରାଯାଇ ପାରେ, ବରଂ ଏକ ଉଷ୍ଣବ
ରୂପେ ଏହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି
ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ
ବଢ଼ି ବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି

ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ବଲଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ
ଉପଯୋଗ କରି ନିଜର
ସମ୍ବାନାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାକୁ
ହେବ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ନିଜର
ପାରିବାରିକ-ସାମାଜିକ ଦାସ୍ତିତ୍ର-
କର୍ତ୍ତରିଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରି ଶୋଷରେ
ଆୟଙ୍କାନରୁ ନେଇ ମୁକ୍ତି, ମୋକ୍ଷ,
ନିର୍ମାଣ, ସମାଧୂ ଆଦିର ବ୍ରାହ୍ମାସ୍ତିତିକୁ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାରେ
ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦ୍ୟକୋରର ଏହି

ଛଇକୁ କେତେ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ଓ
ଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଆମେ କେତେ
କୌଡ଼ିକପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥାଉ ।
ଲୋକ ବା ବାହନଗୁଡ଼ିକର
ଯାତାଯାତର ଏହି କ୍ରମକୁ କେଉଁଠି
କେହି ଖରାପ ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ, ଦୁଃଖୀ
ହୁଆନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ମଜାରେ
ଦେଖନ୍ତି, ଏହାର ଆନନ୍ଦ ନିଆନ୍ତି ଏବଂ
ନିଜେ ମଧ୍ୟ କିଛି କ୍ଷଣ ଏହାର ଅଂଶ
ହୋଇ ନିଜର ଗନ୍ଧବ୍ୟ ସୁଲ ଦିଗରେ
ବଢ଼ି ଯାନ୍ତି । ଏହି ଧରିତ୍ରୀର,
ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଛକ ଦେଇ ଆତ୍ୟାତ
କରୁଥିବା ପୁତେୟକ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଆବାଗମନର କ୍ରମ କେବୋରୁ ଚାଲି
ଆସନ୍ତି ଲୋକା ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ସରାଇ ଭଳି ଏହି
ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଆମେ ବାସ କରୁ ଏବଂ
ସମୟ ହୋଇଗଲେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି
ନିଜର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗନ୍ଧବ୍ୟ ଦିଗରେ
ଚାଲିଯାଉ । ଜୀବନର ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ
ଏକ ରେଳେଯାତ୍ରା ପରି ମାନି ପାରନ୍ତି ।
ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର
ଷ୍ଣେସନ ଆସିଲେ ଓଷ୍ଠୁର ଥାଆନ୍ତି ।
ସରାଇ ବା ରେଳର ସହ୍ୟାତ୍ମାନଙ୍କ
ସହିତ ଆମେ ଅନାବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ବା
ମୋହ-ଆସନ୍ତି ବାନ୍ଧି ନ ଥାଉ, କିମ୍ବା
ଏହାର ଡବା ବା ସିଂ୍ହ ଉପରେ ନିଜର
ଅଧ୍ୟକାର ଜାହ୍ରି କରି କୌଣସି
ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା ବା ମୋକଢମାରେ
ଫୁଲି ନ ଥାଉ ।

ଏହିପରି ଜୀବନ ରୂପା ସରାଇ ବା
ରେଳଯାତ୍ରା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନାସନ୍ତ
ଭାବରେ ରହି ଜୀବନ ଯାପନ
କରାଯାଇପାରେ । ଜୀବନର ଏହି
ସତ୍ୟ ସହିତ ଆମେ ଯେତେ ଓଡ଼ପ୍ରୋତ
ହୋଇଯିବା, ସେତେ ଉତ୍ତମ ହେବ ।
ଧରିତ୍ରୀ ଉପରେ ଆମର ଅଞ୍ଚ ସମୟର
ଅବଧି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ
ମିଳିଛି । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ
ଏହାକୁ ପ୍ରାୟ ହେବା ପାଇଁ ସବେଳେ
ପ୍ରୟାସ କରିବା ଆମର ପ୍ରଥମ
ଜର୍ତ୍ତର୍ଭୟ ।

ଯେଉଁ ମାନବ ଜୀବନରେ
ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧାବନା
ଉଚି ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେହି
ସମ୍ବନ୍ଧାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାର
ପ୍ରୟାସରେ ଲାଗି ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।
ତନୁ-ମନ ଓ ଅନ୍ତରାୟୀ ଭଳି ଜଣ୍ମର
ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ବଲଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ
ଉପଯୋଗ କରି ନିଜର
ସମ୍ବନ୍ଧାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାକୁ
ହେବ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ନିଜର
ପାରିବାରିକ-ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରି ଶୋଷରେ
ଆହଞ୍ଚାନରୁ ନେଇ ମୁକ୍ତି, ମୋକ୍ଷ,
ନିର୍ମାଣ, ସମାଧୁ ଆଦିର ବ୍ରାହ୍ମାସ୍ତୁତିକୁ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାରେ
ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ପୁଣିକାଟି ଏହି ଜୀବିନ୍ ଗୁଡ଼ା
ମରଇ କିମ୍ବା ରୋଗମାତା ମନ୍ଦି

ଅନାବଣ୍ୟକ ମୋହ୍ର-ମନତା ପାଳି
ନିଜର ମୂଳ ଉଦେଶ୍ୟରୁ ଭ୍ରମିତ
ହୋଇଯାନ୍ତି । ନିଜ ଗନ୍ଧର୍ୟର ବୋଧ
ସେମାନଙ୍କର ରହେ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂକାର୍ଯ୍ୟ
ସ୍ଵାର୍ଥ, ଶ୍ରୁତ ଅନ୍ତର୍କାର ବା ବାସନା-
ତୃଷ୍ଣାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ
ପାପର ଗଣ୍ଠିଲି ବେହିଆନ୍ତି ତଥା
ଯେତେବେଳେ ବିଦାୟୀର ସମୟ
ଆସେ ତ ଭାରୀବୋଧ ଭଳି ସଂସାରରୁ
ବିଦା ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଏତଳି ଶ୍ରୀତିରେ ସୋମାନଙ୍କର ପୂରା
ଜାବନ ଯେମିତି ଏକ ସଂକଟ ପୁରି
ପ୍ରତାତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଶରାର
ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ଭାରୀ ପଶ୍ଚାରାପ ସହିତ
ଗଭାର ବେଦନା ଓ ଦୁଃଖ-ସନ୍ତାପ
ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କାନ୍ଦିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ମୁଣ୍ଡି ଅନାବଣ୍ୟକ
ମୋହ ପାଳିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁଜନଙ୍କ
ବିଯୋଗ-ବିଛେଦରେ ହୋଇଥାଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁ ଏହି ଭୟ-ସନ୍ଧାପର
ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଅଞ୍ଜାନ ଅଟେ, ଏହା
ଫଳରେ ଶରୀର ଓ ନଶ୍ୟର ଜୀବନ
ସହିତ ମୋହ-ଆସନ୍ତି ଯୋଡ଼ି
ହୋଇଯାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁ
ଆସିଲେ ସବୁ କିଛି ଚାଲିଯିବା ବା
ବିଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବାର କଷ୍ଟନା ମାତ୍ରେ
ଶିଥରଣ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ଵଜନଙ୍କ
ବିଯୋଗର କଷ୍ଟନା ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼
ଖସାଇ ଦିଏ । କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ

ଶୋକର ସ୍ଥିତି ଆସିବା ତ ସ୍ଵାଭାବିକ,
ଯାହା ଉପରେ ବିବେକବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି
ନିଜର ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ରୁଚିବା ଶକ୍ତି
ଆଧାରରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରାସାଦ କରି ନିଆନ୍ତ୍ର
ଓ ଜୀବନକୁ ସାଧାରଣ ସଦ୍ବୁଲିତ
ଦଙ୍ଗରେ ଯାପନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ମୋହର୍ଗୁଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭୟ,
ଚାପ ଓ ଭାଷଣ ସତ୍ତାପକୁ ଅତିକ୍ରମ
କରିବା ପାଇଁ ବିବଶ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ତେଣୁକରି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମର
ପାଳନ କରିବୁ ଏବଂ କାହାରି ପ୍ରତି
ଅନାବଶ୍ୟକ ମୋହ ପାଳନ କାହାଁ ।

ଏହା ସହିତ ମରଣକୁ ସର୍ବଦା
ସ୍ଵରଣ ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ଜୀବନର
ମହାଯାତ୍ରାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟାୟ,
ଯାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟ ଥାଉ ଥାଉ
କରିନେବା ଉଚିତ । ନିଜ ଦେହର
ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ସ୍ଵଜନଙ୍କ ବିଛେଦ, ଉତ୍ତମ
ଏହି ନଶ୍ଵର ଜୀବନର ଅକାଟ୍ୟ
ବିଧାନ । ଜୀବନର ଆଦି ଆଧାର ଓ
ଅନ୍ତିମ ଗନ୍ଧବ୍ୟ ପରମପିତା
ପରମାୟାଞ୍ଜୁ ସ୍ଵରଣ କରି ଆହୁତାବରେ
ବଞ୍ଚିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ହଁ ଏହାର
ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାପା ସମାଧାନ । ମୃତ୍ୟୁ ଓ
ଏହି ଜୀର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ଶରାର ରୂପୀ ପୋଷକ
ପାଇଁ ଏକ ବରଦାନ ଭଳି, ଜୀବନର
ଦୀର୍ଘ ଓ କ୍ଲାନ୍ତ ପାଳି ପରେ ଏକ ବିଶ୍ଵାସ
କାଳ ଭଳି, ଯାହା ପରେ ଜୀବାୟା
ସତେଜ ହୋଇ ଜୀବନର ନୃଆ ପାଳି
ମାତ୍ର ବିଥିଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଆମକୁ ସରଦା ଏହି ନଶୀର
ଜାବନର ଶାଶ୍ଵତ ଆଧାରକୁ ବୁଝିବା,
ବଞ୍ଚିବା ଓ ସାକାର କରିବାର ପ୍ରେରଣା
ଦେଇଥାଏ, ମହାକାଳ-ମହାକାଳୀଙ୍କୁ
ନିଜର ଛଷ୍ଟ-ଆରାଧ ରୂପେ ବରଣ
କରିବାର ବଳିଷ୍ଠ ଆଧାର ଦେଇଥାଏ,
ଯଦ୍ବାରା ଆମକୁ ନିଜର ପରମ ଗନ୍ଧବ୍ୟ
ସତ୍ତତ ସ୍ଥିରତଃ ରହିବ । ପ୍ରତିଦିନ ନୃଥା
ଜନ୍ମ, ପ୍ରତି ରାତି ନୃଥା ମୃତ୍ୟୁର ଅଭ୍ୟାସ
ଖଟ ଉପରେ ପଡ଼ି ରହି ନିତ୍ୟ ପ୍ରାତଃ
କାଳ ଓ ରାତ୍ରିରେ କରାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରାତଃ ଆସିବୋଧ ସହିତ ଦିନ
ଯାକର ସକ୍ଷିପ୍ତ ଦିନର୍ଯ୍ୟାର ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ

ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଏହାର
ଲେଖାଯୋଖା କରି ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଡ଼ାକ୍ତରେଧର ଅଭ୍ୟାସ । ସବୁ କାମରୁ
ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଯେବେ ନିଦ୍ଵା ଦେବାଙ୍ଗ
କୋଳକୁ ଯିବାର ସମୟ ଆସିବ, ତ
କଷ୍ଟନା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏକ ସୁଧର
ନାଟକର ପାଠାକ୍ଷେପ ହେଲା । ଆମର
ସର୍ବଦା ଧାନ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଏ
ସଂସାର ଏକ ନାଟ୍ୟଶାଳା ମାତ୍ର ।
ଆଜିର ଦିନଟି ନିଜକୁ ଅଭିନ୍ୟକରିବା
ପାଇଁ ମିଳିଥିଲା, ତେଣୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ
ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରିବା ହେଉ
ସନ୍ତୋଚତା ପୂର୍ବକ ପ୍ରଯନ୍ତକଳି । ଯାହା
ଭୁଲ ରହିଗଲା, ତାହାକୁ ମନେ ରଖୁବି
ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ତାହାର
ପୁନରାବୃତ୍ତି ନ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ
ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବି ।

ଅନେକ ବସ୍ତୁ ଏହି ଅଭିନୟରେ
ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମିଳିଲା, ଅନେକ
ସାଥୀଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଲା ।
ସେମାନଙ୍କ ସାନ୍ତିଧ ଓ ଉପଯୋଗ
ଯେତିକି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କରାଗଲା,
ଏବେ ଯଥା ସମୟରେ ସେ ସବୁକୁ
ଛାଡ଼ି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ମୋର
ଆଶ୍ୟଦାତ୍ରୀ ମାତା ନିଦ୍ରା-ମତ୍ତୁୟର
କୋଳରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ହୋଇ ଶୟନ
କରାନ୍ତି । ଏହି ଭାବନା ଦେଇରାଗ୍ୟର
ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲେ । ଅନ୍ନାସନ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ
ଥିଲେ ଉପଲଷ୍ଟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ବି ନିଜର ନୁହେଁ, ସାଥୀ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବି ନିଜର
ନୁହେଁ । ସେସବ ନିଜର

ଉପକାରୀ ଘି- କୁଆଁରୀ

ଉପକାରୀ ଚି- କୁଆଁରୀ

ଆଜିକାଲି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ରେକିବା ନିମାନ୍ତେ ବଜାରରେ ଏୟାର ପ୍ରୁରିପାୟାର ବିକ୍ରି କୋରସୋରରେ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଦେଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେଙ୍ଗୀ, କାନାଡା, ଲଣ୍ଠନରେ ଏହି ପ୍ରୁରିପାୟାର ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଆଜିକାଲି ମହାନଗରା ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବିନ୍ଦି ମଧ୍ୟ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଟି ଧନି ଲୋକେ ବ୍ୟବହାର କଲେଣି । ବିଶେଷଜ୍ଞ ଦଳଙ୍କ ମତରେ ଲୋକେ ଯଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଜୀବନଶୈଳୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ହେବେ, ଏଇ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଉପକରଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟୂୟର୍କର ଗବେଷକ ଜନେମ ଷ୍ଟେଲ କହିଛନ୍ତି ନିଜ ବଚିତାରେ ବାଲକୋନିରେ ଯଦି ଔଷଧୀୟ ଚାରାରୋପଣ କରିବେ, ଦିନ କେଇଟାରେ ଆପଣଙ୍କ ଘରୁ ବିଷାକ୍ତ ଗ୍ୟାସ୍ ବାହାରିଯିବ । ଏହିଭଳି ଏକ ମହୋକ୍ଷପୁ ଗଛ ହେଉଛି ଯି କୁଆଁରୀ । ଏୟାର ପ୍ରୁରିପାୟାର ଠାରୁ ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ବୋଲି ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏସାଯି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜଳବାୟୁରେ ଭଲଭାବେ ବଢ଼ିପାରୁଥିବା ଯି- କୁଆଁରୀ ଗଛ ବାରବୋରିବେ ମଧ୍ୟର ଖର ଲାଭେନି ।

ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମାଣ୍ଡଳ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୋନ୍ଦପୁରର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

ସମ୍ବଲପୁର : ଆଜକୁ ୭ ବର୍ଷ
ହେଲା ସୋନପୁର ୦୧ରେ ଜନ୍ମ
ନେଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମାଙ୍ଗଳ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ର ତାର କଳ୍ୟାଣକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଏବଂ ଓଡ଼ି ଶାର ସନ୍ତାନ ବିଶ୍ଵର
ଆଲୋକ ଗୁରୁଜୀ ଚନ୍ଦ୍ରଭାନ୍ତୁ
ଶତପଥାଙ୍କ ଲିଖୁତ ଗୁରୁ ‘ଗୁରୁ
ଭାଗବତ’କୁ ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାରେ
ପରିପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ
ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ସହ ସାଇତ୍ତୁ
ଉପରେ ଜନଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରି
ଜନମାନସରେ ପ୍ରଣୟିତ ହେବାରେ
ଲାଗିଛି । ଏହି ଗର ଭାଗବତର ପତିଟି

ନାଟ୍ୟ ରିଚର୍ଡଶଙ୍କ ହରିହର ମିଶନ୍ ପରଲୋକ

ବରଗତି : ଜଣାଶ୍ଵା ଅଭିନେତା
 ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
 ହରିହର ମିଶାଙ୍ଗ
 ପ ର ୬ ଲ । କ
 ହୋଇ ଯାଇଛି ।
 ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ
 ଡାଙ୍ଗ ଓ ର୍ଷ ରମ୍ପ ହେଉଥିଲା ।

ବାରକୋଟରେ ପିଏନବିର ମୁଦ୍ରନ ଶାଖା ଉଦ୍‌ଘାତି

ଦେବଗଢ଼ : ଦେବଗଢ଼ ଜିଲ୍ଲାର
ବାରକୋଟ ୦୧ରେ ପଞ୍ଚାବ
ନ୍ୟାସନାଳ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଏକ ନୃତନ
ଶାଖା ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଛି ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଞ୍ଚଳିକ ପ୍ରବନ୍ଧକ
ସଞ୍ଚାର ଉତ୍ସାହ, ସମ୍ବଲପୁର ମଣ୍ଡଳ
ମୁଖ୍ୟ ଅରଦିନ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ
ଏହି ଶାଖା ଉତ୍ସାହନ କରିଥିଲେ ।
ଶାଖା ଅବସ୍ଥାପିତ ସ୍ଵାନ ଗୁଡ଼ିକର
ଅଭିଭୂତି ଓ ବିକାଶରେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକର ଭୂମିକା ଉପରେ
ଆବାରିବା ଉଚିଥରେ ।

ମୁଚେତାରାଣୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସୃତିରେ ବିଶ୍ୱ ସହସ୍ରନାମାର୍ଦ୍ଦନମ୍

ସମ୍ବଲପୁର : ମାଁ ପ୍ରଜ୍ଞା ମୂରଁ ରୂପେ
 ପରିଚିତ ତାଙ୍କର ସୃତେତାରାଣୀ
 ମହାପାତ୍ର ସୁତିରେ ସ୍ଥାନିୟ
 ଖାଦ୍ୟଆପଦ୍ଧତି ସ୍ଥିତ ସମନ୍ଵ୍ୟ
 କୋଠରାଇରେ ବିଶ୍ୱାସ ତେତନା
 ପରିଷଦ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱ
 ସହସ୍ରନାମାର୍ଚନମ୍ କରାଯାଇଥିଲା ।
 ସ୍ବାମୀ ସତ୍ୟବେଦାନନ୍ଦ ସରସତୀଙ୍କ
 ନେତୃତ୍ବରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାଶ, ଇଂ.
 ସନ୍ତୋଷ ମିଶ୍ର, ଉକ୍ତ ଶାଳତା ମିଶ୍ର,

ଖେଳର ମହିମା ଏତେ ପ୍ରକଟର ଯେ ସୁଧା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଶାବଣ ମାତ୍ରକେ ଉଚ୍ଚି
ବର୍ଣ୍ଣାରେ ଉଚି ଯାଉଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିମ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଥୁବା ସାଇ ମନ୍ଦିର
ମାନଙ୍କରେ ଅଖଣ୍ଡ ପାରାୟଣ ମଧ୍ୟ
ହେଉଛି ।

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁତ୍ବ ଉପରେ
ଆଧାରିତ ଏହି ‘ଗୁରୁଭାଗବତ’ ଏତେ
ବିଶାଳ ଆକାରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା
କାହିଁକି ଭାରତର କୌଣସି ପ୍ରାଚୀୟ
ଭାଷାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖା
ଯାଇଥିବାର ନଜିର ନାହିଁ । ଶା ଗୁରୁଙ୍କ
ମିହିମା, ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଗରଞ୍ଜର ପକାର

ଭେଦ, ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସଂପଳ୍କ, ଗୁରୁପେବାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଆଦି ମାନବ ଜୀବନର ଉପାଦେୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏହି ଗୁରୁ ଭାଗବତ । ଏହା ପୁଣି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ କୃତ ଭାଗବତ ଭଲି ନବାକ୍ଷରା ଛନ୍ଦରେ ରଚିତ । ଏହାର ପ୍ରତିଟି ଖଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ, ଶକ୍ତି ସିଦ୍ଧ ବିଭୂତି, ଯୋଗ ସାଧନା, ଲକ୍ଷର ପ୍ରାପ୍ତି, ଗୁରୁ ପୂଜା ଧର୍ମ, ମୃତ୍ୟୁ ବିଦ୍ୟା ଆଦି ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ମାନ ଏଥୁରେ ସନ୍ତ୍ଵିତ । ଏହା ହିନ୍ଦୀ, ଓଡ଼ିଆ, ଝାଙ୍ଗାଜୀ ଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ସହ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପରିପସାର

ପ୍ରତିବାକ୍ଷି

ଏହି ଅବସରରେ ଯୋନପୁର
୧୦ରେ ଥିବା ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶ୍ରୀ
ଶିରିତ୍ତି ସାଇ ମାଙ୍ଗଳ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଗୁରୁଜୀ
ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ସାଇଭକ୍ତ ଗୁରୁଜୀ
ଚନ୍ଦ୍ରଭାନୁ ଶତପଥୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ
କ୍ରମେ ଅନେକ ଯୋଜନା ହାତକୁ
ନେଇଛି । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଟୁଷ୍ଟି ତଥା
ବିଶିଷ୍ଟ ସାଇଭକ୍ତ ଚାରୁଡ଼ର ମିଶ୍ର ଏହି
ଯୋଜନା ସବୁର ନେତୃତ୍ବ
ନେଉଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଗୁରୁ
ମହିମା, ସାଇଭକ୍ତ ବିକାଶିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୋନପୁର ଖଲିଆପାଳି ୧୦ରେ ଥିବା ସାରଙ୍ଗ ମୃତ୍ୟୁକୁ ରେଣ୍ଟାଲି ରଂପେଲା ନଦୀରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଚଞ୍ଚ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦି, ରାୟପୁର ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ଗୁରୁଭାଗବତ ପାରାୟଣ ଚିକିରା ଗାଁରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ସହ ଆଶମାରେ ଜାରା ରଖାଇଛି । ଏହି ଜାଗାକ ଏକ ତାର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ

ଅତାବିରା ଅନ୍ତର୍ଗତ କାଟିଲେଲା,
ବରପାଳି, ଭବାନୀୟାପାଟଣା ଭଳି
ପଣ୍ଡିମ ସଢ଼ି ଶାର ଆଉ ଅନେକ
ଜାଗରେ ଏହି ଗୁଣ୍ଠିତ ପଶୁ ଭାଗବତ
ଚୁଙ୍ଗୀ ନିର୍ମାଣ ସହ ପାରାୟଣର
ମର୍ଯ୍ୟାମା ଛାଇଛି । କାଟିଲେଲା
ରୂପାୟନ ଦେବାରେ ବିଶେଷ
ଭୂମିକା ନେଇଛି । ଏହି ଗୁଣ୍ଠିତ ଗରାବ,
ଅସହାୟ ଆଦିଙ୍କୁ ଯଥା ସମ୍ବଦ
ସାହାୟ୍ୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ
ଦେବା ସହ ପୁଣ୍ୟବିତ ହେବାରେ
ମର୍ଯ୍ୟାମା ଛାଇଛି ।

ବୁଦ୍ଧ ଧୂଳ ଅପ୍ପ ରେକର୍ଡରେ ଅଟଳ ଟମେଲ

ନୃଆଦିଲ୍ଲୀ: ଡ୍ରାର୍କ୍ ବୁକ୍ ଅପ୍
ରେକର୍ଡରେ ଅଟଳ ଟଙେଲ ସ୍ଥାନ
ପାଇଛି । ସମୁଦ୍ର ପତନରୁ ୧୦
ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଏହା ବିଶ୍ଵର
ସର୍ବୋତ୍ତମା ତଥା ସୁଦୀର୍ଘ ସୁତଙ୍ଗ
ରାଜପଥ ଭାବେ ରେକର୍ଡ କରିଛି ।
ନୃଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉଷ୍ଣବରେ
ବର୍ଷର ରୋତ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମହାନି ଦେଖାଇ ଲେପୁନାଶ୍ଚ
ଜେନେରାଳ ରାଜୀବ ଚୌଧୁରୀ ଏହି
ରେକର୍ଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଗୁହଣ
ବିବିହି । ଦିମାଦର ମନୋଶର

ଲେଖ ମନାଳିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି
ଟନେଲ । ୯.୦୭ କିଲୋମିଟର
ଦୀଘ ସୁତଙ୍ଗ ପଥ ୨୦୨୦
ଅକ୍ଷେବର ଣ ରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକାର୍ପତ ହୋଇଥିଲା ।
ବର୍ଷକୁ ଗ ମାସ ଏହି ରାଜପଥ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଟନେଲ
ନିର୍ମାଣ ଦୂରା ମନାଳି ଓ ସାର୍ବ
ମଧ୍ୟରେ ୪୭ କିଲୋମିଟର ହ୍ରାସ
ପାଇଛି । ଏହି ଟନେଲ ମାଧ୍ୟମରେ
ବର୍ଷ ସାରା ଗମନାଗମନ ସୁବିଧା
ଦେଇ ମାର୍ଗିଛି ।

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ମିଶନ୍ ପରିଲୋକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଦେବେସ୍ତ୍ର କୁମାର ମିଶଙ୍କ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପରଳୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ '୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସୋନପୁର ମୂଳ ବାସିନୀ ସର୍ଗତ ମିଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପଦପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସଫଳତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହିଥିଲେ । ସୋନପୁରର ମୂଳ ବାସିନୀ ସର୍ଗତ ମିଶ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନରେ ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶା ସାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦ୍ୱାରିତ ଉଥା ମାନ୍ଦିକ ଲାଭରେ ଆବେଳ ଲାଗ୍ଯ ଉଠିଥିଲେ ।

ବଲାଙ୍ଗର : ସ୍ଥାନାୟ ବିଶ୍ୱାସ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିରରେ ବିଶ୍ୱାସ ତେତାରେ ପରିଷଦ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପାରମହଂସ ସ୍ଵାମୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପନାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ ବିଶ୍ୱାସ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଏକ ନୃତ୍ୟ

ଗାଁକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସ୍ଵଚ୍ଛତା

ଶାସ୍ତ୍ରାହିକ ‘ସ୍ୱାକାର’ ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରହକମାନେ ତାଙ୍କେ
ଦେଯ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଉଷ୍ଣ ନିମ୍ନର
୦୧୮୨୦୧୦୨୧୪୩୮୮୮, ଆଇଏଫସି କୋଡ଼- ସିଏନ୍ଆରବି
୦୦୦୧୮୪ ରେ ଏନଇଏଫ୍ଟି, ଆରଟିଜିଏସ୍
ମାଧ୍ୟମରେ ଲମ୍ବ ଲାଗି ମାରିବେ ।

Subscription Rate of **The Sweekar**

Life Member	-	Rs.5000.00
Annual	-	Rs. 500.00
Half-yearly	-	Rs. 250.00
Quarterly	-	Rs. 120.00

Advertisement Tariff of **The Sweekar**

Full Page	-	Rs. 2,00,000.00
Half Page	-	Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	-	Rs. 50,000.00
Colour Advertisement	-	100% Extra

ସମ୍ବଲପୁରର ଦୟାମଣି ବୃକ୍ଷାଶ୍ରମରେ ସାନ୍ତୁସ୍ଥ ପରୀକ୍ଷା ଶିବିର

ସମ୍ବଲପୁର : ଦୃଢ଼ାପାଳି ଶ୍ରୀ ଦୟାମଣି ବୃଦ୍ଧଶ୍ଵାମି
ଏକ ସାମ୍ଯ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଲାଯାଇଛି । ଏଥରେ ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ
ଦକ୍ଷରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ଦୂର୍ଗା ଶାଙ୍କଳ ଶତପଥୀ ଓ କଷ୍ଟ
ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ମୁଖରେଣ ଦୟା ଦାନୀ ଯୋଗ ଦେଇ ସ୍ନାନାୟ
ଅନ୍ତେବାସୀ ଥଥା ଆଖାୟାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାନ୍ତ
ଓ କଷ୍ଟ ପରାଶା କରିଥିଲେ । ଗୋଗାମାଙ୍କୁ ସେମାନେ
ଆବଶ୍ୟକ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ସାଙ୍ଗକୁ କେବେଳଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
ଓଷଧ, ବୃକ୍ଷ ଓ ପ୍ରେସ୍ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବୃଦ୍ଧଶ୍ଵାମର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ତଥା ପୂର୍ବତତା ରାଜ୍ୟସଭା ସାମବ ସ୍ବର୍ଗା ପ୍ରିଲିକା କହିଦାରଙ୍କ
ଡାକ୍ତରବାଧାନରେ ଏହି ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଲାଯାଇଲା ।

ପୁଷ୍ଟକ ‘ପ୍ରିୟମ୍ବଦୀ’ ଓ ‘ସବ୍ୟମାଳୀ’ ଉନ୍ନେତିତ

ବରପାଳି : ସ୍ଥାନୀୟ ଗଣ୍ଡାର ହୁତି ଭବନ
ପରିସରରେ 'ପ୍ରିୟମଦା' ଓ 'ସବ୍ୟସାରା' ଉପନ୍ୟାସ
ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷରେ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ
ଏକାଡେମୀର ପୂର୍ବତନ ସବସ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଘନଶ୍ୟାମ
ପାଣିଶ୍ରାଵାଙ୍ଗ ଅଧିକତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ପ୍ରଧାପକ ସୁଦର୍ଶନ ପୂଜାରୀ
ମୁଖ୍ୟାନ୍ତିରୁ ଓ ଉତ୍ତର କୃଷ୍ଣକେଶବ ପଢ଼ିଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦୀ
ବୃକ୍ଷେ ଯୋଗଦେଇ ପୁଞ୍ଜ ଦୂଘ ଉଚ୍ଚର କରିବାକାରୀ
କରିଥିଲେ । 'ସବ୍ୟସାରା'ର ରଚନିତା ରଘୁନାଥ
ବିଶ୍ଵ ମଞ୍ଚାଧାନ ଥିଲେ । ପୁଞ୍ଜାନ୍ତିରୁ ପ୍ରଧାପକ
ପୂଜାରୀ ସବ୍ୟସାରା ଉପନ୍ୟାସର ସାରମର୍ମ ସଞ୍ଚିକର
ଆମେରାମା ବିନିଅଥି । ପୁଞ୍ଜାନ୍ତିରୁ କାହାର ଜୀବନେ

ଗଣ୍ଡାପରିକ ସାହିତ୍ୟର ଉପମା ସହ ପୌରାଣିକ କଥାବସ୍ଥା, ସାମାଜିକ ଭାବାର୍ଥ ଏବଂ ‘ପ୍ରିୟମବା’ ବିଶ୍ଵପଳକ ନେଇ ବିଶ୍ଵସଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସଙ୍ଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଗୁରୁ ପଦ୍ମଲୋଚନ ଦାଶଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଲିଟିଲ ଏଞ୍ଜୁଲ ପରିକ୍ଷ ସ୍ଥଳର ଛାତ୍ରମାନେ ପାରିଦିକ୍ଷ ସଙ୍ଗତ ଗାନ୍ଧୀ କରିଥିଲେ ।

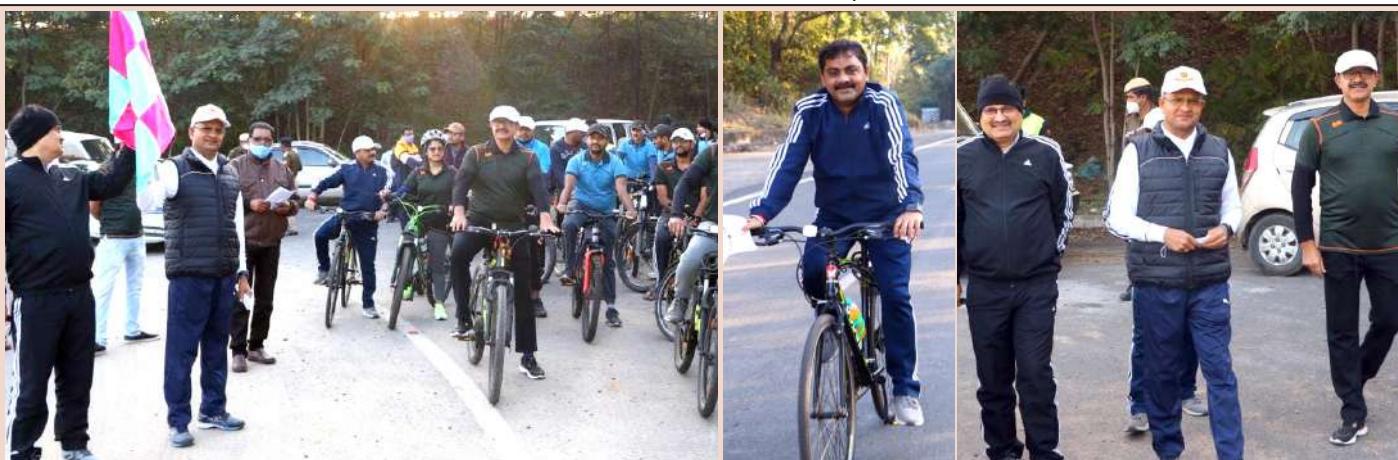
ଭାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ରଖିଛନ୍ତି ଗୁଣ୍ଡେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର

ବଳାଙ୍ଗର: ବଳାଙ୍ଗର ଜିଲ୍ଲା
ଚିତ୍ତିଳାଗାତ ସହର ତାଙ୍କର ଗୁପ୍ତଶର ମିଶ
ଓଡ଼ିଶା ଲୋକଷେବା ଆୟୋଗ ଆସୁର୍ବେଦ
ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପୃଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
କରିବାର ଗୋରବ ହସଳ କରିଛନ୍ତି ।
ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ଦୂରା ଆୟୋଜିତ
ପର୍ବତଭାରତୀୟ ପ୍ରତରେ ବାର ତମ ସ୍ଥାନ ରଖି
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପୁଣି ଥରେ ରାଜ୍ୟପରିରେ ପୃଥମ ସ୍ଥାନ
କରି ପଶିବା ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ମୁକାମ ଆଣିଛନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷଣ ଶା ପଢିତାବନ
ଯିଶ ଏହି ଶିକ୍ଷଣାଳୀ ଶାମଳ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ରହ ଥାଏବି ।

ଏମ୍.ସି.ୱେ.ରେ ସାଇକ୍ଲୋଥୋଦି

ବୁଲ୍ଲା : ଏମ.ସି.ଏଲ ଅର୍ପିଷ୍ଠ କହ ପଶେବୁ
ଫିଟ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀଆ କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଏକ ଅଶ୍ଵ ସ୍ବରୂପ
‘ସାଇକ୍ଲୋଥୋନ’ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏମ.ସି.ଏଲର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ସି.ଏ.ଟି ଶା
ଓ.ପି ହି, କର୍ମଚାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ କେଶ୍ଵର
ରାଓଙ୍କ ଉପପ୍ରିତିରେ ପଡ଼ାକା ବେଶାଳ ଏହାର
ଶୁଭାନ୍ତମ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମରର
ପ୍ରକାଶନିକ ଦିଭାଗର ବରିଷ୍ଟ ଅଧିକାରୀ
ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାସାଦ ନନ୍ଦଙ୍କ ସମେତ ୩୭ ଜଣ
ଅଳ୍ପାନ ଅଶ୍ଵ ମହାନ କରିଥିଲେ ।

ଭୁଷଣ କାରଣାନାର ସ୍ମୃତିପଣ୍ଡ ଭୁଷଣଭିବାର ଦେବତା ଦାବି

ସମ୍ବଲପୁର : ଗଡ ଜାନୁସ୍ତାରୀ ମାସ ୨୦ ଡାଇଖ
ଦିନ ୧୦ଲକୋଲୋଇ ସ୍ଥିତ କେଏସତ୍ତ୍ଵୀ ଭୂଷଣ
କାଶୋକାର ବର୍ଜ୍ୟ ତରଳ ଲୋହ ଜମା ହେଉଥାରା ପୋଖରୀ
(ସୁରା ପଣ୍ଡ) ଭୁଷୁଡ଼ି ଆଖାପାଖ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ମାତ୍ରିଯିବା
ଯୋଗୁଁ ଗାଷ ଓ ଜଙ୍ଗଳ ଜମି ତଥା ଝାରସୁନ୍ଦା- ସମ୍ବଲପୁର
ତ୍ରୈନ ଲାଇନ କ୍ଷତିଗୁପ୍ତ ହୋଇ ଜନେକ ସିକ୍ଯୁରିଟି ଗାର୍ଡଙ୍
ମତ୍ୟ ଘଟଣା ବାବଦରେ ପରିବେଶ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କ ସହ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତଥା କରିବାକୁ ଫରସୁଗୁଡ଼ା ଆଶ୍ଚିଳିକ
ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସଂଘ ପକ୍ଷର ସମଲପୁର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବର ସଭାପତି ସମ୍ବନ୍ଧାବାୟରେ
ରାଓ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବା ପତ୍ରରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି
ଯେ, ଗତ ଜାନ୍ମୟାବୀ ୧୯ ଡିସେମ୍ବର ଦିନ ଏହି ଘଟଣାର
ପ୍ରତିବାଦ କରି ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ
କାରଣାନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆବେଳିକା ମୁକ୍ତି ଆସି ଦୂର ସପ୍ତାବ୍ଦୀ

ମଧ୍ୟରେ ଆଇନି, ସ୍କୁଲି ଉଠାଇ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁଣିଶ ହୋଇ ନାହିଁ । କାରଣାଙ୍ଗା କର୍ତ୍ତୃପୂରଣ ବିନାନୁଷ୍ଠାନରେ ବେଆଇନ ଭାବେ କ୍ଷମତାରୁ ଅଧିକ ଉପାଦନ ଉଥା ପ୍ରଦୂଷଣ କରୁଥିବା ଶୀ ରାଓ ଅଭିଯୋଗ କରି ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତାରୀତି ନିରପେକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵ କରାଗଲେ ସମ୍ପତ୍ତ ତଥ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ବୋଲି କିଛିଛନ୍ତି ।

ଇତ୍ତାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଗରୀର ଓ ରକ୍ଷଦାନ

ସମ୍ବଲପୁର : ଓଡ଼ିଶା ପରିବହନ ନିଗମ
(ଓସାରଟିଏ) ର ଅବସରପ୍ତୀ ଉଚ୍ଚିଏମ
ବଂଶାଧର ପତି (୮)ଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି ।
ସ୍ଵର୍ଗତ ପତିଙ୍କ ଜଳାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ‘କେୟାଟି’
ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭାପତି ଡ୍ରିକ୍ ପରେଣ ଦୟା ଦାନାଙ୍କ
ସହ ଯୋଗାପୋଗ କରାଯିବା ପରେ ଭାବସାର ବନ୍ଧୁ
ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଢାକ୍ତର ରହୁଗାନ ସାହୁ ଓ ଢାକ୍ତର ପ୍ରାଣ
ମେହେର ଏବଂ ଚକ୍ରବନ୍ଦ ଜାତନିଷେଳର ସୁରେଣ
ତ୍ରିପାଠୀ ଥାଏ କଷ୍ଟ ପଚନ ସମସ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ସ୍ଵର୍ଗତ ପତି ମରଣୋପରାକ୍ରମ ଶାରାର ଦାନ ପାଇଁ
ଜଳାପତ୍ର କରିଥିବାର ପରିବାରର ସାକ୍ଷତ୍ତ କ୍ରମେ
ଭିମସାର ଆନାକାଣ୍ଡି ବିଭାଗକୁ ଢାକ୍ତ ଶାରାର ମଧ୍ୟ
ଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ପଥୀ ଲବଙ୍ଗିଲତା,
ଛିଅ ଗାତରାଣୀ ନାୟକ, ରାତରାଣୀ ହୋତା,
ମମତାରାଣୀ ନାୟକ ଓ ଜିତରାଣୀ ମିଶ୍ର, କ୍ଲାଇଁ
ରାମ ନାୟକ, ଅଶୋକ ମିଶ୍ର ଏବଂ ନାଚିନ୍ଦିତ୍ରାଣୀ
ଅଛି । ଅବିଭକ୍ତ ସମ୍ବଲପୁର ତଥା ବର୍ଷମାନର
ବରଣତ୍ର କିଲ୍ଲା ଲଗମ୍ବ ନିକଟ ବାହୁଣଟୁକୁରା
(ଘନାପାଳି) ର ମୂଳବାୟିଦା ସ୍ଵର୍ଗତ ପତି
ଚାକିରୀ ଜାବନରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ
ସମ୍ବଲପୁରରେ ରହିଥିଲେ ।